Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2250 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 27 iulie 1956

CĂMINE ALE tineretului muncitoresc

Dac-ai să colinzi țara în lung și lat privirea iți va fi cu siguranță desfătată de imaginile pe care le vei întîlni aproape în fiecare loc. Pe imensul șantier al patriei oamenii muncii, asemeni unor buni gospodari, așează cărămidă cu cărămidă la temelia viitorului însorit al patriei. In Moldova, regiune urgisită de trecutele regimuri, se construiesc noi fabrici și uzine, la Hunedoara odată cu dezvoltarea combinatului siderurgic a apărut pe dealul Chizidului în anii din urmă un nou oraș. In Valea Jiului — principal bazin carbonifer al patriei — alături de masivele construcții ce se desfășoară, orașul Uricani este parcă nou născut. Fabrici și uzine, noi orașe apar pe harta patriei. A devenit fapt obișnuit, cotidian mutarea unor noi familii în apartamentele unui nou cartier muncitoresc. Harnicul nostru popor își construiește o nouă viață. Nici tinerii muncitori nu sînt cu nimic mai prejos decît părinții sau frații lor mai mari care deja și-au format o familie. Pentru ei s-au construit și se mai construiesc numeroase cămine în care după orele din producție vin să se odihnească. Viața civilizată pe care o duc ei în aceste cămine este mult dorită de mulți tineri din țările capitaliste, care după orele de muncă sau după orele de căutări zadarnice de lucru nu au unde să se adăpostească.

Căminul este casa multor tineri muncitori din patria noastră. In el tînărul muncitor nu simte lipsa casei părintești. Grija pentru a le face viața plăcută, lipsită în ultima instanță de neajunsuri, este preocuparea multora din acei cărora le-a fost încredințată această grea dar nobilă misiune. Cu deosebită dragoste își îndreaptă pașii spre cămin tînărul Marin Popa, cazangiu de la complexul C.F.R. Grivița Roșie din Capitală, ca și mulți alți tovarăși de muncă. Curățenia, aranjamentul din dormitoare impresionează aici plăcut privirea. Nu sînt neglijate nici așa-zisele lucruri mărunte. Papuci de casă, fier electric de călcat și multe altele vin să contribuie la crearea unor condiții bune de viață, în care plăcutul se îmbină în mod armonios cu utilul. Aici, ca în multe alte cămine domnește grija pentru satisfacerea nevoilor de viață ale tineretului. Dacă așa stau lucrurile în cele mai multe cămine ale tineretului aceasta nu înseamnă că situația este bună peste tot. Se mai găsesc cămine în care necesitatea creării unor condiții civilizate de viață pentru tinerii muncitori nu se bucură de nici o atenție. Grăitoare în această direcție este nepăsarea cu care conducerea întreprinderii carbonifere Petrila precum și Direcția Generală a Cărbunelui din Valea Jiului privesc condițiile de locuit în cămin necorespunzătoare posibilităților existente. In timpul iernii, din cauza nefuncționării instalației de calorifer, camerele de la etaj erau neîncălzite. Spălătoarele nu funcționau iar curățenia în dormitoare și pe culoare lăsa mult de dorit. Se părea că odată cu venirea primăverii conducerea minei Petrila (director tov. Iosif Pall) va lua toate măsurile atît în ceea ce privește căminul în care tinerii mineri se adăpostesc cît și cel care este ce nelocuit. Tărăgănarea luării de măsuri în vederea schimbării situației continuă însă. Tinerii minerii de la Petrila pe drept cuvînt nu sînt mulțumiți de condițiile de cazare existente. De faptul că în cămin nu sînt create condițiile de locuit și viață se face vinovat și comitetul organizației de bază U.T.M. Tinerii mineri după orele de muncă în subteran vor să facă baie, să se odihnească, iar în timpul liber să meargă la club să citească, să facă sport, etc. Din păcate, se poate afirma că în prezent datorită neglijenței organelor susscrise, sînt lipsiți de asemenea condiții. Neavînd asigurate posibilitățile optime de viață necesare nu este așadar de mirare că un număr însemnat de tineri căminiști bat străzile din Petrila sau Petroșani fără nici un rost, iar alții colindă din restaurant în restaurant. Faptul că pe membrii comitetului U.T.M. de la mina Petrila prea puțin îi interesează aceste lucruri este dovedit și de desinteresul cu care a fost privită activitatea comitetului de cămin care a funcționat cîndva și nu fără rezultate.

Tinerilor care locuiesc în cămin trebuie să li se acorde atenția necesară, atît de către conducerile întreprinderilor cît și de către comitetele organizațiilor de bază U.T.M. Peste tot să funcționeze comitetele de cămin. Organizarea de cercuri de citit pe dormitoare, a unor întreceri sportive între dormitoare, a lărgirii numărului celor ce participă la concursul „Iubiți cartea" sînt măsuri pe care tinerii le așteaptă din partea membrilor comitetelor U.T.M.

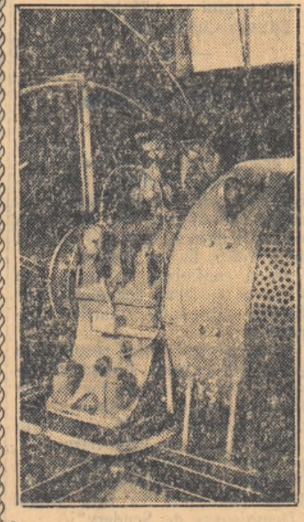
Păstrarea în bune condițiuni a mobilierului și a instalațiilor este neapărat necesară în vederea ducerii unei vieți civilizate. In acest sens comitetele U.T.M. au datoria de a educa pe tineri în spirit gospodăresc. Forme de muncă în acest sens sînt multiple și variate. Organizarea unor întreceri pentru cel mai curat dormitor sau cămin, de pildă, este de natură să stimuleze spiritul gospodăresc al tînărului. Trebuie însă să existe o preocupare permanentă pentru aceasta.

Tinerii muncitori vor să cînte, să danseze, cu alte cuvinte să-și petreacă timpul liber cît mai plăcut și folositor. Organizațiile U.T.M. împreună cu comitetele de întreprindere pot să organizeze astfel de manifestări. La rîndul lor conducerile întreprinderilor sînt obligate să-și îndrepte privirile cu toată seriozitatea în direcția asigurării condițiilor de viață ale tinerilor.

Grija pentru asigurarea condițiilor de viață ale tinerilor muncitori nu este o treabă de campanie. Ea este mereu actuală și deosebit de importantă.

In centrul politicii partidului și guvernului nostru a stat și stă omul cu nevoile lui. Cel de al doilea cincinal prevede noi măsuri pentru îmbunătățirea condițiilor de viață a celor ce muncesc. Comitetele organizațiilor de bază U.T.M., în colaborare cu conducerile întreprinderilor respective și cu comitetul de întreprindere, sînt datoare să se ocupe cu simț de răspundere de asigurarea unor condiții de viață civilizată tinerilor muncitori, lucru care fără îndoială își va spune cu prisosință cuvîntul atît în procesul de producție cît și în procesul de educație comunistă a tineretului.

„Scînteia tineretului"

Noi puncte luminoase s-au aprins pe harta electrificării patriei. Hidrocentrala Sadu V, în prezent furnizează energie electrică.

Tînărul mecanic Nicolae Colhan, șef de tură, alături de ceilalți muncitori ai hidrocentralei, veghează la buna funcționare a agregatelor.

STUDENȚI LA PRACTICĂ

La uzinele „23 August" din București studenții Dingă Dumitru, Șenta Elena și Rodcenco Vsevolod din anul III mecanică de la Institutul Politehnic București, grupa II-a fac practică.

Foto: EUGEN CSIKOȘ

PRIETENI BUNI, PRIETENI HARNICI

Cred că n-a greșit unul din tovarășii de drum, afirmînd că mergem nu la Valea Lungă, ci în țara vinului. De altfel, cred că afirmația rămîne valabilă și pentru toate celelalte așezări, pînă la porțile Mediașului ori pînă în hotarele Tîrnăvenilor. O zi întreagă de te va purta trenul pe acolo, numai viile nesfîrșite îți vor încînta privirile.

Cu toate acestea, gospodăria agricolă de stat din Valea Lungă nu are numai vii. Ea deține și mari suprafețe de cereale și legume. Că nu-s toate aceste terenuri acolo, în preajma sediului central al gospodăriei, este adevărat. Dar ele sînt în alte părți, la Cenade și Blaj, la Bucerdea și încă într-un loc sau două, la secțiile ori subsecțiile gospodăriei. Apoi, gospodăria a însămînțat anul acesta cam 120 de hectare cu porumb hibrid. Acesta e destul de pretențios. Dacă lași lucrurile mai la voia întîmplării, dacă nu-i faci la timp toate lucrările necesare sau le faci de mîntuială — rezultatele sînt foarte slabe. Vasiu Pantelimon, directorul gospodăriei de stat din Valea Lungă, cunoaște bine cerințele, așa încît, în vara asta, el a concentrat o mare parte a brațelor de muncă la întreținerea porumbului hibrid. Treaba mergea destul de bine. Și ar fi continuat cu siguranță tot așa, de nu s-ar fi abătut ploile pe Tîrnave. Dar uite că ploile încurcînd ițele, Vasiu Pantelimon s-a pomenit cu viile și grădinile năpădite de buruiană. Să fi angajat noi lucrători? Nu putea. Nu-l lăsau fondurile să treacă peste numărul brațelor de muncă planificate și care — în condiții normale — ar fi fost destule. Ce să facă, totuși? Cu mîinile în sîn, oricum, nu putea rămîne.

Cînd era directorul mai necăjit a venit la el Ion Streja, organizatorul U.T.M. din gospodărie.

— Ce facem — zise directorul, mă văd nevoit să anunț direcția regională.

— Cred că nu-i nevoie.

— Să stăm?

— Ba, să nu stăm. De ce să stăm? Vă amintiți că în toamnă, pe vremea culesului, ne aflam într-o situație asemănătoare, cu strugurii?

— Ei!

— Cu cine i-am cules?

— Cu utemiștii din sat, a răspuns directorul.

Streja a continuat repede:

— Oamenii au aflat că viile și grădinile ni-s în primejdie. Au aflat și utemiștii. M-am întîlnit adineaori cu Bozdoc, secretara lor. „Ce faci, zice Ileana, ești amărît?". „Sînt, i-am răspuns, de ce să nu fiu". „Vă trebuie oameni, nu-i așa?" „Ne trebuie, zic, dar sîntem legați de mîini" „Să vă dezlegăm noi!" „Cum?" „Ei, cum. Noi avem în plan muncă voluntară. Să lucrăm la voi, nu vreți? Vorbește cu directorul. Dacă vrea, îmi spui, da?" Și am venit. Eu cred că nu mai are rost să așteptăm.

— Ce să mai așteptăm, se arătă directorul entuziasmat. Mergem de mîine. Să luăm și pe utemiștii din gospodăria noastră, ce zici?

— Să-i luăm.

Și au mers. Zile în șir aproape o sută de utemiști au lucrat cu hărnicie. La Cenade, în frunte cu Petru Conoval, 40 de utemiști și tineri au prășit porumbul, iar lucrătorii gospodăriei au putut să se ocupe de grădinile de zarzavat. In Valea Lungă, Maria Popa, Gheorghe Comon, Gheorghe Durst, Margareta Kis, Maria Krauss, Achim Fugaciu și alți cîțiva au legat, plivit și ciupit 870 de butuci de vie, iar alții, în frunte cu Nicolae Bodnarescu și Gheorghe Georgescu au înfipt stîlpii pentru curentul electric necesar ariei gospodăriei de stat. Acum lucrătorii gospodăriei sînt ocupați cu recoltarea păioaselor. De cîteva zile, în viile din Cenade și-a făcut apariția mana. Nu se știe dacă utemiștii au aflat ori nu de asta. Dacă va fi însă nevoie de ajutor, ei nu se vor lăsa rugați. Tovarășul Pantelimon este sigur de asta. Iar Ion Streja, ca și Elena Bozdoc, nu pot fi decît mulțumiți.

Gospodăria de stat din Valea Lungă poate afla oricînd, în tinerii din sat — ca și în cei din Cenade — prieteni buni, harnici, pe al căror ajutor se poate bizui la nevoie.

C. SLAVIC

SÎNT FOARTE TINERI

Mircea Catargiu are de rezolvat astăzi o problemă grea: a muncit bine și brigada lui Cristea Polizu, și cea a lui Petre Pușcaș, desigur, cea a lui Rusu Vasile nu s-a lăsat mai prejos, totuși brigada condusă de Ștefan Adam, de la uzina hidrocentralei „V. I. Lenin" Bicaz, va primi și săptămîna aceasta steagul. Pentru a șaptea oară, la rînd. Faptul n-ar prezenta mari dificultăți — viața fiind lipsită de false conflicte — dacă activistul U.T.M. nu și-ar bate capul cu o chestiune în adevăr complicată. Patru săptămîni la rînd li s-a spus brigadierilor din careu că brigada lui Ștefan Adam e bună, că a muncit cu elan, că a fost disciplinată, că a ascultat maiștrii și inginerii, în fine tot ce se poate spune în asemenea cazuri, trăgîndu-se nelipsitele concluzii potrivit cărora „exemplul lor trebuie urmat și de unii, cărora, tovarăși, le-a dat șantierul tot, dar pierd vremea și-și vînd bocancii". Problema e ce o să le mai spună azi celor aproape 500 de brigadieri despre brigada lui Ștefan Adam.

Pentru el, cred totuși că va fi ușor. Brigada lucrează pe șantier, tinerii locuiesc în dormitor, pe toți 26 îi cunoaște, așa că deocamdată îl vom lăsa pe Mircea Catargiu în fața foii albe, neîncepute, pe care va trebui să aștearnă caracterizarea și vom încerca să facem cunoștință cu vestita brigadă.

Ștefan Adam e un tînăr înalt, brunet, cu o expresie foarte mobilă a figurii și cu o filozofie pe care o expune lapidar: „mergem înainte" și asta fără să fie un optimist de duzină. Un fapt: două zile lipsește din brigadă fără să anunțe pe nimeni dintre băieți. Pentru un tînăr care trăiește „mergînd înainte" — și subliniez, nu pentru a epata la ședințe — faptul pare cel puțin ciudat. Brigada lucrează două zile fără comandant. Unde este Ștefan Adam? Mai exact spune „unde a fost"? fiindcă după două zile s-a întors și s-a apucat de lucru. Se ține o ședință de brigadă, prima ședință mai organizată și critica — principială, tovărășească — își spune cuvîntul. Pentru prima dată se formează o opinie generală împotriva absențelor, iar ținta e... comandantul brigăzii.

Autocritica lui Ștefan Adam e și ea neobișnuită în felul ei: „m-am dus să mă-nsor". De unde spera, poate, că brigada o să-l înțeleagă omenește, o să izbucnească în rîs și să treacă la alte probleme, lucrurile s-au înrăutățit. Băieții erau supărați din două motive: primul, fiindcă-și subminează singur autoritatea cerînd o disciplină specială, că, cu alte cuvinte, absența lui ar putea fi trecută mai ușor cu vederea și, al doilea, fiindcă n-a avut încredere în ei să le spună unde se duce. A jignit brigada. Se-nsoară comandantul și brigada să afle numai convocînd o ședință! A fost o adunare în care nu s-a plictisit nimeni. Ștefan Adam și-a cunoscut mai bine oamenii, a înțeles mai bine sensul cuvintelor „prietenie" și „ajutor".

Ar fi poate interesant să se relateze ședința? A semănat cu oricare adunare în care unii au vorbit calm, explicînd pe larg ce e just și ce nu, iar alții au sărit peste cal. Și de-abia la sfîrșitul ședinței, cînd Adam, trist și puțin rușinat pentru atmosfera în care s-a anunțat căsătoria lui, se îndrepta spre dormitor, băieții i-au sărit de gît, felicitîndu-l. Era poate cel mai potrivit moment să-i arate că se bucură din inimă pentru însurătoarea lui.

La urma urmelor, asta s-a întîmplat de mult și n-ar mai trebui amintit.

S-a întîmplat însă de curînd un fapt asemănător pe care brigada era pe cale să nu-l mai înțeleagă. Constantin și Romulus Mustățea sînt veri, au venit odată pe șantier și — era lucru știut — sînt cei mai buni prieteni. Constantin, „Titi" cum i se spune, a propus nu de mult ca brigada să se împartă în două schimburi, astfel încît să se poată urmări mai bine felul cum lucrează tinerii. Propunerea a fost acceptată.

Constantin conduce în brigadă discuțiile pe tema: „există sau nu există dumnezeu?" fiind cel mai înfocat ateu, aducînd argumente judicioase în sprijinul afirmațiilor sale, care sînt dezbătute pînă noaptea tîrziu în dormitor. La toate acestea Romulus se aliază — îl susține pe Constantin — și în general își apreciază vărul. Puneți-vă însă în situația lui Romulus în următorul caz: într-o zi brigada lucrează, cu ambele schimburi o dată. Cu acest prilej se observă că Titi își protejează un prieten, pe Vădana, dîndu-i cea mai ușoara muncă.

Romulus e destul de necăjit pentru această chestiune ca să nu mai tolereze și „aerele" lui Constantin, respectiv să mai asiste pasiv la faptul că Titi și

(Continuare în pag. 2-a)

Vizita tovarășului A. I. Mikoian la București

La înapoiere, în drum spre Uniunea Sovietică, tovarășul Anastas Ivanovici Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a făcut o vizită la București, unde s-a întîlnit cu conducătorii guvernului și partidului, tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R., Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri și alții.

Intîlnirea și convorbirea dintre tovarășul A. I. Mikoian și conducătorii guvernului și partidului au avut loc într-o atmosferă de caldă cordialitate și frățească prietenie.

(Agerpres)

Intîmpinînd festivalul tineretului din regiunea Hunedoara

Mai sînt puține zile pînă la data cînd va avea loc Festivalul tineretului din regiunea Hunedoara. In întîmpinarea acestui eveniment tinerii mineri din Valea Jiului, gazdele Festivalului, luptă pentru a realiza cea mai mare producție de cărbune. In sectorul 4 al minei Vulcan, care a fost încredințat de curînd tineretului, planul de extracție la cărbune pe perioada 1—19 iulie a fost depășit cu 24 la sută. Tinerii mineri de la Lupeni au extras peste angajamentul luat în cinstea Festivalului 360 tone de cărbune.

La Combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara brigăzile de furnaliști conduse de Avram Culda, Dumitru Duca și Ion Bîldea, care deservesc furnalul tineretului, au produs peste plan, în primele 19 zile ale lunii acesteia, 197 tone de fontă. Cele 8 brigăzi de tineret de la oțelăria Martin au elaborat, în perioada 1—20 iulie, 74 de șarje rapide dînd peste plan 926 tone de oțel. Brigăzile de tineret conduse de Vasile Sereschi și Ludovic Furca de la secția laminoare au obținut în aceeași perioadă 808 tone de oțel laminat peste plan.

CĂLĂTORII

Viața muzicală de vară a Budapestei

Dacă petreci numai o săptămînă în Budapesta, începi să-ți dai seama cît de puțin ai intrat în realitate în viața orașului. Muzeului de arte plastice i-ai consacrat o dimineață... Mult, dacă te gîndești că monumentele istorice, muzeele și alte lăcașuri de cultură sînt foarte, foarte numeroase la Budapesta și pentru a le vedea pe toate plus Balatonul n-ai decît o săptămînă. Puțin, din moment ce numai pentru a privi colecția de Munkacsy sau unicul Dürer din muzeu ți-ar trebui o dimineață... La grădina zoologică ai trecut în revistă în cîteva minute zeci de păsări exotice, fiecare își are povestea ei, felul ei mai mult sau mai puțin ciudat de a trăi. In „zbor razant" pe lîngă colivii nu afli nimic despre ele!

O săptămînă poate deci să-ți îmbogățească cunoștințele, să-ți lărgească orizontul, dar și să-ți mărească lista regretelor, oricît de intensiv și bine chibzuit ai folosit-o.

In ceea ce mă privește voi spune cîte ceva doar despre muzica în timpul verii la Budapesta.

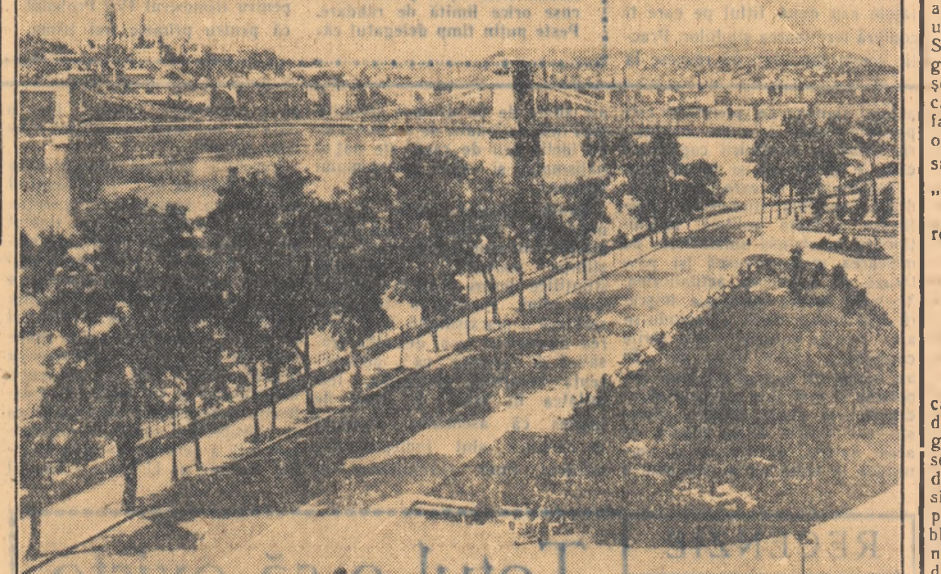
Prima manifestare muzicală de care ia cunoștință turistul venit la Budapesta este producția artistică a lăutarilor țigani care cîntă în mai toate restaurantele mari ale Budapestei. La hotel „Palace", de pildă, unde locuiau turiștii romîni, cîntă orchestra lui Kalman Olah, care, fără a fi excepțională, este reprezentativă pentru măiestria și fantezia lăutarilor maghiari ce interpretează cu egală sinceritate tradiționalele lor melodii ca și variantele proprii, uneori aproape de nerecunoscut, ale unor „șlagăre" mai vechi și mai noi.

După cum se știe, marele compozitor maghiar Liszt a folosit în opera sa muzica lăutarilor țigani. Astăzi aceștia se „revanșează" tălmăcind — evident într-o manieră specifică — unele din creațiile lui Liszt, chiar din cele fără legătură cu folclorul.

Este inutil, cred, să subliniez că ori de cîte ori apărea un steguleț roș-galben-albastru pe o masă de restaurant (semn că la această masă erau romîni) — fie la „Palace", fie la marele restaurant „Gellert" — muzicanții maghiari, în semn de omagiu, preluau repertoriul lăutarilor noștri pe care-l prezentau „asezonat" cu unele formule de muzică maghiară.

Alături de aceste orchestre, dintre care multe încîntă prin arta lor, flințează multe formații de muzică ușoară. La Budapesta se dansează mult mai mult decît la noi. Platforme de dans întîlnești la o distanță foarte mică unele de altele. Sîmbătă și duminică seara ele sînt totuși neîncăpătoare și asiști, parcă, la un dans al sardelelor în cutii...

Printre cei care activează cu mare succes în domeniul muzicii ușoare se numără și Tibor Polgár — cunoscut compozitor, autorul multor melodii care se cîntă și la noi. L-am văzut dirijînd la 10 iulie Orchestra simfonică de stat în cadrul unui concert extraordinar la Károlyi-kerthen (grădina Károlyi, cu o capacitate de peste 1.000 de locuri) Intr-adevăr, Polgar se preocupă și de muzică „grea" fiind autorul unei valoroase suite de orchestră, strălucit instrumentată. Ca dirijor el a apărut destul de timid, foarte reținut parcă de teama de a nu se dărui prea mult și a păcătui față de gust. Solistul concertului era excepționalul pianist francez Samson François, care a fost un remarcabil tălmăcitor al Concertului nr. 1 de Liszt și al Concertului nr. 3 de Prokofiev. Este un pianist care-și pune amprenta personală pe orice lucrare interpretată, are o tehnică remarcabilă și un fel cuceritor de a conduce „discursul" muzical (chiar dacă uneori, în concertul de Liszt frazarea poate apare arbitrară). Samson François s-ar bucura desigur și la noi de un remarcabil succes. De altfel ne-a declarat — după concert — că ar fi încîntat să cunoască publicul și muzica de la noi. O sugestie modestă pentru cei ce se ocupă cu aceasta...

Vedere din capitala R.P. Ungare

Concertul nu era o oază simfonică într-un deșert al tăcerii, ci făcea parte dintr-un ciclu. Astfel, două zile după aceea, Samson François a cîntat Concertul în fa minor de Chopin, fiind de astă dată acompaniat de Ferencsik Janos — care imparte, alături de Laszlo Somogyi, laurii de cel mai bun dirijor maghiar. Ferencsik a prezentat la 14 iulie un nou concert în care solistă a fost Vera Denes (în Concertul pentru violoncel și orchestră de Haydn). Vera Denes este o bună violoncelistă pe care am auzit-o la noi cu ani în urmă, iar acum înregistrînd pe discuri Concertul de Andras Mihaly, talentat compozitor din generația mai tînără (n. 1917). In programele simfonicelor următoare figurau lucrări de Mozart, Beethoven, Rossini, Liszt, Brahms, Franck. La ele își dau concursul dirijorii Georges Tzipine (Paris) Sandor Frigyes, Kertesz Istvan, pianiștii Mihaly Bächer și György Sebök ș.a.

Viața de concerte simfonice în grădini are, evident, și unele dezavantaje: sonorizarea nu este întotdeauna dintre cele mai bune. Zgomote „intruse" intervin din exterior și cîteodată, o ploaie torențială sau o furtună — foarte agreabilă cînd te plimbi pe vapor cu punte acoperită pe Dunăre — vine să întrerupă sau, în cel mai bun caz, să.. complecteze armoniile concertului.

Dar publicul budapestan și artiștii nu se lasă descurajați. In afară de concerte, în aer liber au loc reprezentații de operă: „Cavaleria rusticană" cu veșnica ei pereche, — „Paiațe", „Carmen", „Aida" și „Rigoletto". „Don Carlos" țin afișul și în toiul verii. Mai mult chiar: la începutul lunii iulie a fost interpretată în audiție de concert capodopera „Tristan și Isolda" de Wagner. In același timp opereta își continuă și ea spectacolele. „Sylvia" de Kalman Imre se joacă aproape seară după seară cu succes.

Am asistat la o repetiție a marelui cor din Budapesta, dirijat de Laszlo Somogyi, care pregătea un concert coral de muzică vieneză ce urmează a avea loc în grădină în luna august. Alături de valsuri de Strauss vor fi interpretate și valsurile de dragoste de Brahms. Corul prezentase de curînd „Messiah" de Häendel așa încît vocile erau puțin obosite. Muzicalitatea cîntăreților, sensibilitatea și disciplina lor erau însă evidente. Bucuria de a face muzică era și în acest caz sentimentul general, dominant în sala de repetiții. Aici Somogyi, cunoscut pentru irascibilitatea sa, a apărut calm, ca un apropiat prieten și un afectuos îndrumător al corului, dojenind părintește atunci cînd un amănunt era lăsat în umbră și iluminîndu-se cînd, scoțîndu-l la iveală, membrii corului exprimau satisfacția lor artistică. Această repe-

(Continuare în pag. 2-a)

Cărți de dragoste și dragoste de cărți

După ce Maria Botez, bibliotecara de la G.A.S. Moara Grecilor, din raionul Vaslui, cercetă un registru cu filele îngălbenite și roase de vreme — uitat într-un fund de sertar — mă informă despre situația cititorilor: 25 la cele peste 1800 de cărți cîte are biblioteca. Văzîndu-mă descumpănit, Maria Botez a mai repetat o dată cu aceeași nevinovăție:

— Avem 1.800 de cărți și numai vreo 25 cititori și ăștia înscriși de multă vreme.

„Or fi existînd aici condiții obiective, mi-am zis în gînd. Sau poate, cine știe?". Așa că, stăpînit de o curiozitate crescîndă, am întrebat-o din nou:

— Și care sînt motivele pentru care aveți așa de puțini cititori?

Răspunsul, tot atît de indiferent ca primul, veni îndată:

— Nu avem cărți de dragoste în bibliotecă, iar tinerii noștri — că de asta sînt tineri — pe acestea le caută.

Eram complect surprins de cele ce aflasem. Inaintea ochilor mei se contura imaginea unei biblioteci împovărate de sute de tomuri și broșuri tehnice dificile — și acestea în zeci de exemplare și în ediții diferite — iar restul, nici o carte de literatură beletristică...

Nu-mi revenisem încă din tulburarea mea, cînd cerul să vizitez biblioteca cu pricina.

Iată-mă în fața ei. O deschid cu emoție... și ce credeți că-mi fu dat să văd?

Numai cărți beletristice!! Nici urmă de manuale sau cărți greoaie. Abia stăpînindu-mi indignarea, întrebai:

— Dar astea ce-s?

— Astea-s cărțile...!

Citesc la întîmplare cîteva titluri: Alfredo Gravina „Frontiere deschise vîntului" (dragostea zbuciumată dintre Benita și Juan); Titus Popovici: „Străinul" (iubirea sinceră și curată a lui Andrei față de Sonia); Galina Nicolaeva „Secerișul" și încă multe altele. Cîte pagini, sute, mii chiar, în care atîția și atîția scriitori cîntă dragostea — nu se află în această bibliotecă?

Da! Adevărat: lipsește ceva aici. Dar nu cărțile de dragoste ci dragostea de a munci cu cartea, din partea bibliotecarei Maria Botez. Faptele dovedesc că ea însăși n-a citit o carte din bibliotecă de mai bine de 6 luni, că organizația de bază U.T.M. nu s-a preocupat să organizeze concursul „Iubiți cartea" și că de o lună de zile zac aruncate lîngă bibliotecă cîteva pachete cu cărți, fără a fi inventariate...

...Ar fi de dorit ca activiștii culturali de la raion să treacă pe la G.A.S. Moara Grecilor, iar pentru ca mult solicitatele cărți de... dragoste să poată ajunge în mîinile cititorilor, să fie numită o bibliotecară cu... dragoste de cărți.

I. AGHINEI

corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Iași

Viaţa muzicală de vară a Budapestei

(Urmare din pag. 1-a)

ţiţie avea loc seara, după o zi destul de încărcată pentru dirijor: dimineaţa — repetiţii la radio, după masă — repetiţii pentru înregistrarea pe plăci a unei lucrări maghiare. Se pare că este un „program" destul de normal pentru muzicienii budapestani care-şi dedică într-adevăr toată viaţa artei lor.

In rîndurile iubitorilor de muzică toate aceste manifestări din timpul verii apar drept un mare interludiu care duce la cele mai de seamă evenimente muzicale ale anului: Concursul Liszt şi Festivalul Bartok. Concursul de pian închinat memoriei lui F. Liszt — competiţie şi manifestare artistică internaţională de mare interes — va avea loc în toamnă. Festivalul Bartok (25 septembrie-19 octombrie) — la care îşi vor da concursul muzicieni dintre cei mai eminenţi din lumea întreagă — este de pe acum în centrul conversaţiilor şi preocupărilor: „Ibusz"-ul — organizaţie de turism maghiară — a şi început să facă propuneri organizaţiilor asemănătoare de peste hotare în scopul înlesnirii participării unui număr cît mai mare de admiratori ai creaţiei bartokiene la acest eveniment unic.

In ceea ce mă priveşte am regretat mult că n-am putut audia examenul de la Conservator în care, între altele, la clasa de muzică de cameră s-a cîntat Cvartetul nr. 3, iar la cea de dirijat — Sonata pentru 2 piane şi percuţie de Bartok. De asemenea, la teatrul muzical s-a montat „Mandarinul miraculos" de Bartok. Toate aceste lucrări reprezentative pentru marele compozitor sînt încă neaudiate în public la noi şi nici la radio n-au fost difuzate.

Tot în centrul preocupărilor muzicienilor se află discuţiile ce au loc în problemele muzicii la Budapesta. De curînd au avut loc două mari dezbateri în chestiunile generale ale organizării, orientării şi ajutorării mişcării muzicale din R.P. Ungara. Animatorul principal al acestor dezbateri este Zoltan Kodaly — marele compozitor de faimă mondială — care atît prin viu grai cît şi în presă se află de multe decenii în primele rînduri ale celor care militează pentru avîntul muzicii maghiare.

Kodaly nu se interesează numai de problemele compoziţiei maghiare, ci, în acelaş timp, el discută problemele legate de nivelul publicului muzical, de ridicarea vieţii muzicale din provincie, de pregătirea muzicală a copiilor, de calitatea artei interpretative maghiare şi folosirea deplină a tuturor talentelor. Cuvîntul său e direct, el spune lucrurile fără sulemeneală, adesea aspru şi mai adesea ironic. Din toate articolele sale se vede dragostea lui pasionată pentru muzică, pentru ridicarea culturală a poporului. Kodaly este cel mai activ militant pentru ceea ce în Budapesta se numeşte „cultul muzicii", în opoziţie cu „cultul muzicienilor".

Şi chiar într-o săptămînă poţi să-ţi dai seama că viaţa muzicală a Budapestei se desfăşoară la un nivel artistic şi etic din ce în ce mai înalt, spre satisfacţia iubitorilor de muzică maghiari şi străini, care nu vor să se împace cu „vacanţele" în acest domeniu.

F. SCHAPIRA

Metode ştiinţifice de lucru pe ogoarele G. A. C.

Gospodăria colectivă din comuna Romaneşti, regiunea Iaşi îşi lucrează pămîntul în mod ştiinţific. Conducătorii gospodăriei, comuniştii, colectiviştii vîrstnici cu un bagaj de cunoştinţe agrotehnice mai bogat, împărtăşesc zi de zi tinerilor din experienţa lor.

In fotografia noastră, îl puteţi vedea pe şeful de echipă Stavăr Stegaru, care explică tinerilor colectivişti Gheorghe Ignat şi Paulina Olăieru, cum se face castrarea porumbului.

Foto: AGERPRES

Alegerea profesiunii — un pas hotărîtor în viaţă

Pentru miile de absolvenţi ai şcolilor medii care doresc să-şi desăvîrşească studiile, necesitatea înscrierii la concursul de admitere ridică din ce în ce mai mult problema justei alegeri a facultăţii. Nu există candidat care să nu-şi fi pus de nenumărate ori această dificilă problemă.

Experienţa de viaţă a tînărului absolvent de şcoală medie este în majoritatea cazurilor mică şi nu-i permite decît să tindă cu oarecare aproximaţie către o anumită profesiune. El nu a luat încă contact în mod direct şi sistematic cu o serie de profesiuni şi nu este convins că se poate dedica uneia sau alteia dintre acestea, întrucît nu le cunoaşte deloc sau nu le cunoaşte suficient. Multe profesiuni sau chiar toate i se par frumoase. Din acest punct de vedere îi este aproape indiferent pe care o alege.

La cele de mai sus se adaugă faptul că nici cunoştinţele şi aptitudinile multor candidaţi nu sînt destul de dezvoltate la data cînd ei sînt puşi să aleagă facultatea pe care ar dori s-o urmeze şi de aceea nu pot să dovedească siguranţă în această problemă.

Toate acestea ne duc la concluzia că este o greutate reală pentru tînărul absolvent de şcoală medie să-şi aleagă profesiunea. Nu-i mai puţin adevărat că, această greutate, dacă nu poate fi desfiinţată complect, poate fi micşorată simţitor prin efortul comun al şcolii şi al familiei.

Practica dovedeşte că una din condiţiile esenţiale în justa alegere a facultăţii este cantitatea şi calitatea cunoştinţelor pe care le posedă candidatul. Fără o apreciere reală a nivelului acestor cunoştinţe tînărul nu poate alege facultatea pe o bază solidă.

Tînărul trebuie să ţină seama în alegerea facultăţii şi de aptitudinile pe care le are în realitate, fără să le exagereze. Ele se recunosc la tînărul candidat după uşurinţa cu care poate rezolva anumite probleme şi după nivelul calitativ al muncii sale. Important este ca tînărul, ţinînd seama de aptitudinile sale, să aleagă una din acele specialităţi la care poate da cele mai bune rezultate.

Construirea socialismului în ţara noastră necesită un număr însemnat de cadre cu o înaltă calificare pentru toate sectoarele economiei şi culturii. Intrînd într-o instituţie de învăţămînt superior tînărul se hotărăşte să se pregătească pentru o muncă practică, pentru folosirea cunoştinţelor acolo unde interesele statului o cer.

De mare însemnătate pentru justa alegere a facultăţii este educaţia pe care o primesc tinerii în familie şi în şcoală şi mijloacele care se folosesc în această muncă educativă. Nu este vorba de a crea o educaţie specială pentru justa alegere a facultăţii. De acest lucru nu este nevoie. Dacă tînărul este bine pregătit pentru viaţă şi dacă această educaţie a şcolii şi familiei a prins, el este în măsură să-şi aleagă în mod corespunzător şi facultatea.

Important este ca tinerilor să li se prezinte munca în toată varietatea ei, cu frumuseţile şi greutăţile ei. Pe primul plan să fie puse posibilităţile, aptitudinile şi dorinţele tinerilor. In caz contrar va rezulta o idealizare a unei profesiuni care va fi — într-un fel sau altul — impusă tinerilor şi nu acceptată de aceştia din convingere.

Una din cauzele principale care produc erori în alegerea profesiunii este orientarea după avantajele sau după titlul pe care îl conferă terminarea studiilor. Practic aceşti candidaţi nu reuşesc la concursul de admitere sau, chiar dacă pătrund în facultăţile rivnite, rămîn corigenţi sau repetenţi chiar din primii ani de studii. Ar fi mai just ca de la început aceşti tineri să se îndrepte — indiferent de titlu — către acele facultăţi unde vor munci cu plăcere şi conştiinciozitate, unde vor putea ca urmare să-şi însuşească cunoştinţele şi deprinderile practice în cele mai bune condiţii şi fără a pierde un număr de ani preţioşi. In fond, titlul din orice domeniu de activitate este onorabil dacă pentru el s-a muncit cu dragoste, dacă corespunde nivelului cunoştinţelor acumulate, dacă este folosit pentru a pune aceste cunoştinţe în slujba societăţii noi, socialiste, dacă este onorat prin calitatea muncii depuse.

Problema alegerii facultăţii trebuie considerată ca rezolvată nu atunci cînd cu eforturi supraomeneşti poţi abia „face faţă" cerinţelor, ci numai atunci cînd, ca urmare a alegerii făcute, poţi da maximum de randament. „Goana după bani" denaturează multora sensul vieţii. Nu rare sînt cazurile de schimbare în rău a trăsăturilor care au caracterizat pe tînărul intrat în facultate.

Pentru asemenea atitudini trebuie să se simtă răspunzători atît familia cît şi şcoala, organizaţia U.T.M. Unii părinţi imprimă copiilor lor de la o vîrstă fragedă atitudinea de dispreţ faţă de un şir de profesiuni în favoarea altora pe care ei le consideră „nobile" şi desigur demne de copilul lor.

Chiar dacă tînărul ar dori să urmeze altă facultate, chiar dacă cunoştinţele şi aptitudinile lui îl îndreaptă către alt sector de muncă, presiunea exercitată asupra lui de mic îl face să piardă simţul realităţii şi dorinţa părinţilor devine şi „dorinţa" lui. Desigur aceasta este o dorinţă falsă, determinată de rezonanţa titlului pe care îl va obţine, dorinţă care nu va ajuta cu nimic societatea şi nici situaţia lui în viitor.

In realitate, orice profesiune îşi are frumuseţea şi greutăţile ei. De aceea considerăm ca un mare rău adus tinerilor exagerarea cunoştinţelor acestora de către părinţi şi rude

Mai trebuie subliniat un aspect al lucrurilor care se pare că nu este mai puţin important. Este vorba de situaţia acelora, care în urma concursului de admitere nu sînt admişi în învăţămîntul superior.

Regimul democrat-popular, dovedind şi din acest punct de vedere superioritatea sa faţă de regimul capitalist, este accesibil învăţămîntul superior (ca şi învăţămîntul elementar şi mediu) maselor largi populare.

Admiterea în învăţămîntul superior nu se face însă la întîmplare, ci în urma unui studiu amănunţit. Cu toate acestea un număr însemnat de candidaţi consideră respingerea la concursul de admitere ca o mare şi ireparabilă nenorocire, în care au căzut pentru toată viaţa.

Prezentarea respingerii la concursul de admitere ca „o mare nenorocire" este de fapt una din manifestările dispreţului faţă de munca practică. Aceasta este urmarea unei moşteniri grele a regimului burghezo-moşieresc şi nu putem spera că ea va dispare printr-un decret, într-un timp scurt. Rău este că în multe cazuri aşteptăm să dispară de la sine, rău este că organizaţiile noastre de masă, şcoala şi familia fac prea puţin pentru educarea copiilor în spiritul dragostei faţă de muncă.

Unii candidaţi care nu au reuşit la concursul de admitere îşi duc în mod ruşinos în eroare părinţii susţinînd că ei ar fi foarte bine pregătiţi, dar, vedeţi dumneavoastră... „profesorii examinatori sînt de vină". Şi părinţii, în multe cazuri, cred spusele copiilor lor. Ca urmare ei fac cereri numeroase de reexaminare, îşi sacrifică bună parte din timpul lor cu diverse intervenţii. Dar cînd sînt puşi în faţa probelor scrise ale copiilor lor nu mai pot scoate un cuvînt şi recunosc că într-adevăr nu puteau fi admişi în învăţămîntul superior.

Iată numai cîteva exemple: candidatul M. I. la Facultatea de medicină generală, a scris anul trecut în lucrarea la ştiinţe naturale, între multe alte inepţii şi următoarele: „...Coada la om se atrofiază din lipsă de antrenament". Alt exemplu: candidatul S. V., tot la Facultatea de medicină a scris între altele „...La moartea lui Miciurin au luat cuvîntul Marx şi Engels".

Aşa cum s-a arătat încă de la primele rînduri, alegerea facultăţii nu este de loc uşoară. De aceea, în rezolvarea acestei chestiuni candidaţii trebuie să se gîndească cu seriozitate căutînd să înlăture pe cît posibil acei factori care ar putea să-i împiedice în justa alegere a profesiunii viitoare.

GH. P. APOSTOL
din direcţia metodică — învăţămîntul superior
Ministerul Invăţămîntului

POVESTE CU PERII

Din moşi strămoşi se ştie că orice poveste începe cu „a fost odată ca niciodată..." Respectînd tradiţiile să-ncepem şi noi tot cu...

A fost odată... un delegat al cooperativei „Constructorul" din Piteşti. Intr-o zi a luat omul servieta, a îndesat în ea o perie — confecţionată special pentru filaturi — şi a pornit să străbată ţara în lung şi-n lat. A poposit şi la întreprinderea „F.R.B." din Capitală. Interesant construită — dintr-o singură bucată—peria a stîrnit interesul celor de aici. Picase sărmana într-o perioadă cînd lipsa periilor trecuse orice limită de răbdare. Peste puţin timp delegatul călătorea comod, într-un tren, purtînd cu sine contractul încheiat cu „F.R.B.".

Şi-ntr-o bună zi au sosit periile. Săracele, arătau aşa că ţi se făcea milă. Partea lemnoasă confecţionată din mai multe bucăţi, părul rar, le dădea aspectul unor epave pe lîngă faimoasa perie de reclamă.

A venit şi repartiţia de la Direcţia generală bumbac, în şi cinepă din Ministerul Industriei Uşoare: „200 de perii pentru trimestrul IV" (sic!) De ce 200 în loc de 800 cît era necesarul calculat? De ce pentru trimestrul IV? Probabil că pentru primele trei trimestre se planificase să se lucreze modern cu aspiratoare de praf? De, cine poate ghici? Sau poate că în cele din urmă scama va deveni atît de ascultătoare încît va spune „nu vă obosiţi, plec şi singură, iaca las locul curat"...

S-ar mai putea prelungi lista întrebărilor. De ce filaturile nu primesc perii şi pensule lucrate chiar în întreprinderile aparţinînd Ministerului Industriei Uşoare? O asemenea întreprindere există şi în Oradea. Cui livrează ea periile? In sfîrşit, de ce s-a tolerat această planificare cancelarist birocratică?

LIDIA POPESCU

Cărţi noi

M. BENIUC — Poezia noastră (Colecţia „Mica bibliotecă critică" nr. 41).
168 pagini — 2,05 lei
Editura de stat pentru literatură şi artă
P. DUMITRIU — O sută de kilometri (Ediţia a II-a).
40 pagini — 0,40 lei
Editura tineretului
M. RALEA — Cele două Franţe
408 pagini — 6,75 lei broşat, 11,90 lei cartonat.
Editura de stat pentru literatură şi artă
R. THEODORU — Brazdă şi paloş — volumul II
860 pagini — 18,50 lei
Editura tineretului
P. VINTILĂ — Dezertorul (Colecţia „Luceafărul")
128 pagini — 1,50 lei
Editura de stat pentru literatură şi artă
* * * Almanahul tinerilor scriitori 1955
360 pagini — 7,15 lei
Editura tineretului
G. BACOVIA — Poezii
208 pagini — 5 lei
Editura de stat pentru literatură şi artă.
MARIA BANUŞ — Se arată lumea (versuri)
156 pagini — 4,05 lei
Editura de stat pentru literatură şi artă.
TUDOR MAINESCU — Flori şi ghimpi (versuri)
212 pagini — 2,35 lei
Editura de stat pentru literatură şi artă.
K. BODIGHIN — Drumul spre Grumant
264 pagini — 5,30 lei
Editura Cartea rusă
A. BLOK — Versuri alese
304 pagini — 4,75 lei
Editura Cartea rusă

Conferinţe

● Vineri 27 iulie a.c., ora 20, în grădina de vară a Casei Prieteniei Romîno-Sovietice din str. Batişte nr. 16, Nicolae Puicea, redactor şef adjunct la Agerpres, va vorbi despre „Ajutorul acordat de U.R.S.S. ţărilor Asiei".

După conferinţă va urma un program de filme documentare şi filmul „Prietenia marilor popoare".

● Societatea pentru răspîndirea ştiinţei şi culturii anunţă că vineri la ora 19 va avea loc în sala Bibliotecii centrale universitare, din Calea Victoriei 88, conferinţa „Republica Democrată Germană", pe care o va ţine D. Itescu din Ministerul Comerţului Exterior. După conferinţă va rula filmul „Domnişoara de Scudery".

Tot vineri la ora 19 va avea loc în sala S.R.S.C., din str. Biserica Amzei 5—7, conferinţa „Despre lucrarea lui Charles Hainchelin — Origina religiei", pe care o va ţine lector universitar Constanţa Alexe-Oprescu. După conferinţă va rula filmul „Tăunul".

Transportul prefabricatelor cu macaraua sovietică „Maz" pe verticală, în vederea montării, pe şantierul de locuinţe muncitoreşti de la Floreasca-Bucureşti.

Scrisoare către redacţie

O noapte furtunoasă

Vreau să vă povestesc, în rîndurile de faţă, o tărăşenie nu prea veche. În luna iulie am poposit într-o seară în Ploeşti. Am mers la hotelul de stat nr. 3 şi am cerut o cameră; am obţinut-o cu destulă uşurinţă.

Totul era în regulă. Satisfăcut că mi-am aranjat cu dormitul, am plecat în oraş, după treburi. Seara, cînd m-am întors, ce să vedeţi? Pe coridorul principal — mare forfotă. Cetăţeni, cu căni de tablă în mînă, grăbiţi foarte, se îndreptau către camera nr. 6.

Deodată am auzit vocea administratorului:

— Tovarăşi, a început să curgă încet, probabil că iar se opreşte...

Ca răspuns la aceasta, cîteva voci au strigat, alarmate:

— Să se dea mai puţin. Cîte un sfert de litru, să apucăm şi noi...

Eram nedumerit. Nu ştiam despre ce este vorba.

Inainte de a mă culca, am vrut să mă bărbieresc. Mi am scos maşina de ras şi accesoriile necesare. Prima surpriză: cînd umblu la chiuvetă, apa nu curge. Aştept o oră, două. Nimic. Intr-un tîrziu observ, cu bucurie, că a început să curgă apa. La început toate au fost bune. Cînd să ajung însă la mustaţă, apa iarăşi s-a oprit.

Abia atunci a început să-mi fie clar de ce alergau cetăţenii, cu căni în mînă, spre camera nr. 6.

Am stins lumina şi m-am întins în pat. De dormit, însă n-am reuşit de loc. Insectele, care puseseră stăpînire pe camera mea (ca de altfel pe toate camerele hotelului de stat nr. 3 din Ploeşti) nu mi-au dat pace.

A doua zi am povestit tovarăşului Dumitrescu (administratorul hotelurilor de stat din Ploeşti) toate cele întîmplate. Mi-a răspuns, foarte senin, că, într-adevăr, la hotelul nr. 3 aşa stau lucrurile.

Toate acestea sînt cunoscute, atît de către tov. Teodorescu, directorul I.L.L. Ploeşti cît şi de tov. Alexandru Modrogan, igienist şef al Sanepidului din oraş. Măsuri însă nu s-au luat.

Corespondent
ION POPA

Sînt foarte tineri

(Urmare din pag. 1-a)

cu Vădana vorbesc prin semne despre Aurelia Nicolae, tovarăşa de muncă a lui Romulus. Nu-i nimic, vine ea şedinţa!

Şedinţa a venit şi dintre toţi cei care l-au criticat mai aspru pe Titi s-a remarcat Romulus, văru-său. Cum îşi permite Titi să facă protecţie? Ce-s copilăriile astea, să vorbeşti prin semne în timpul lucrului? „Asta-i prea-prea, au zis unii... las'. „Las' să-l critice alţii, că tu-i eşti văr!"

„Tocmai de-aceea".

Pînă la urmă, brigada a înţeles că între cei doi tineri există o legătură profundă, prietenească. Că Romulus tocmai fiindcă-l apreciază pe Titi va sări primul să-i arate greşelile.

După şedinţă l-au întrebat pe Titi, unii care păreau să-l compătimească: „Romulus ţi-e prieten, măi? Nu vezi ce ţi-a făcut"? Cei care au înţeles însă ceea ce se întîmplase în şedinţă n-au fost de loc miraţi văzînd cum Titi sare primul să-l apere pe Romulus. Brigada defineşte de altfel toate astea: „Cei mai buni prieteni"!

Inginerul Dumitru Moraru după ce a văzut cum au turnat tinerii beton la pereţii taluzaţi ai buncărului central de la fabrica de beton — Stejaru, i-a felicitat. „Vezi, spunea el, sînt foarte tineri — nu în sensul vîrstei. Foarte tineri în ceea ce are tinereţea pregnant, evident, adică foarte muncitori, foarte avîntaţi, foarte sensibili. Ba chiar, foarte duioşi".

...Tovarăşe Catargiu, dacă tot n-ai început raportul — atunci scrie: „Utemiştii din brigada lui Ştefan Adam sînt foarte tineri". O să te asculte toţi cei 500 de brigadieri.

TUDOR CONSTANTIN

RECENZIE

Totul e să existe dorinţa de a învăţa

De-a lungul întregii sale activităţi revoluţionare, Lenin a acordat o atenţie deosebită vieţii şi activităţii tinerei generaţii, instruirii şi educării ei în spirit revoluţionar. Culegerea „Lenin despre tineret", apărută recent în Editura Tineretului înmănunchiază articole şi cuvîntări, studii, scrisori, aprecieri şi referiri ale marelui dascăl al proletariatului cu privire la condiţiile de viaţă, la mişcarea revoluţionară a tineretului din Rusia din perioada de la 1895 pînă la revoluţie, precum şi la activitatea desfăşurată de tineretul sovietic în primii ani ai puterii sovietice. Multe din ideile lui Lenin, deşi au fost formulate cu zeci de ani în urmă, sînt şi azi de o vie actualitate.

Pentru tineretul din ţara noastră studierea acestei cărţi prezintă un deosebit interes şi o mare utilitate. Cel de-al II-lea Congres al U.T.M., care şi-a încheiat de curînd lucrările, precum şi măsurile luate de partidul şi guvernul nostru pentru îmbunătăţirea muncii de instruire şi educare comunistă a tineretului studios şi pentru îmbunătăţirea învăţămîntului de cultură generală pun în faţa tineretului sarcini noi şi de mare răspundere. Condiţiile care au fost create tineretului nostru fac să sporească şi cerinţele pe care partidul le are faţă de tineret. Pentru ca tineretul să-şi poată spori contribuţia la opera de construcţie socialistă el trebuie să depună eforturi deosebite, în special pe linia însuşirii unor vaste cunoştinţe şi a unei atitudini demne de marele rol pe care este chemat să-l joace în societatea noastră.

In culegerea „Lenin despre tineret" sînt cuprinse îndrumările pe care le-a dat marele conducător tineretului muncitoresc şi studios în privinţa organizării activităţii revoluţionare a tineretului, pentru realizarea solidarităţii mişcărilor de tineret cu lupta revoluţionară a clasei muncitoare pentru doborîrea ţarismului, iar pe de altă parte sfaturi şi propuneri din anii puterii sovietice referitoare la organizarea muncii de instruire, educare şi promovare a tineretului sovietic.

Ideile expuse de Lenin în lucrările din prima parte a cărţii ne ajută să înţelegem care sînt adevăratele cauze ale mizeriei şi neştiinţei în care sînt ţinute mari mase de tineri din ţările capitaliste şi care sînt adevăratele căi de îmbunătăţire a vieţii maselor largi. Lenin arăta că jefuirea poporului, în ceea ce priveşte învăţămîntul, lumina şi cunoştinţele, abrutizarea maselor populare erau inevitabile în condiţiile orînduirii ţariste, sînt inevitabile în condiţiile unei societăţi bazate pe exploatare. Singura cale pentru ieşirea din această situaţie, pentru înlăturarea mizeriei şi neştiinţei în care sînt ţinute mase mari de tineri din ţările capitaliste şi îndeosebi din ţările coloniale — este aceea a luptei pentru cucerirea libertăţii.

Lenin a demascat cu vehemenţă făţărnicia şi fanfaronada celor care încercau să arunce praf în ochii poporului, care încercau să ascundă adevăratele cauze ale mizeriei în care se zbat masele populare în capitalism. In articolul „Al cincilea Congres internaţional pentru combaterea prostituţiei", Lenin arăta cît de hidos, de meschin a fost acel Congres-mascaradă. Lenin conchidea „De aici putem deduce ce dezgustătoare făţărnicie burgheză domneşte la aceste congrese aristocrato-burgheze. Acrobaţii filantropiei şi apărătorii poliţieneşti ai batjocurii la adresa mizeriei şi sărăciei se adună pentru „combaterea prostituţiei", pe care o întreţine tocmai aristocraţia şi burghezia"... Desfiinţarea prostituţiei ca şi înlăturarea analfabetismului şi a celorlalte plăgi ale societăţii capitaliste nu pot fi efectuate prin acţiuni filantropice, pieirea lor este posibilă numai în urma desfiinţării însăşi a orînduirii capitaliste care le generează şi le menţine.

Indemnurile pe care Lenin le adresa tineretului studios de a desfăşura o luptă politică, revoluţionară în strînsă solidaritate cu mişcarea muncitorească îşi păstrează de asemenea actualitatea. Vorbind despre succesele mişcării studenţilor, parcă adresîndu-se azi tinerilor conştienţi din ţările capitaliste, Lenin arăta că: „Ei au văzut că numai sprijinul poporului şi mai ales sprijinul muncitorilor le poate asigura succesul, iar pentru a se bucura de acest sprijin, ei trebuie să pornească la luptă nu numai pentru libertatea academică (studenţească), ci pentru *libertatea întregului popor* pentru *libertăţi politice*".

Dar în calea unităţii, a lărgirii luptei politice a tineretului, azi ca şi în trecut, se ridică încercările burgheziei de a dezbina tineretul, de a sădi ura naţională şi divergenţe în rîndurile acestuia

In momentul de faţă în ţările capitaliste există multe condiţii pentru crearea unei largi unităţi de luptă a tineretului muncitor şi a tineretului studios pe platforma luptei pentru pace, împotriva militarizării, a luptei pentru condiţii de viaţă şi de învăţătură demne, pentru libertăţi democratice. Urmînd îndemnul leninist, tineretul conştient combate încercările capitaliştilor şi ale acoliţilor lor de a-l abate de pe drumul solidarităţii internaţionale, de a-l învenina cu ideile urii de rasă, ale naţionalismului şi ale şovinismului burghez.

Lenin atrăgea atenţia asupra necesităţii însuşirii învăţăturii marxiste în scopul dezvoltării conştiinţei socialiste, a concepţiei ştiinţifice despre lume în rîndurile tineretului. Paralel cu însuşirea serioasă a marxismului, Lenin cerea tineretului să-şi dezvolte trăsături de caracter ca: perseverenţa, hotărîrea, abnegaţia, fermitatea în luptă. E lesne de înţeles că asemenea trăsături de caracter sînt indispensabile oricărui tînăr revoluţionar, indiferent dacă luptă în condiţiile capitalismului pentru libertate sau dacă este participant la munca întregului popor muncitor pentru făurirea unei lumi noi, socialiste. Atît frontul luptei pentru eliberarea de sub exploatare, cît şi cel al construcţiei socialiste paşnice revendică din partea tineretului eforturi serioase. Lenin aprecia în mod deosebit trăsăturile specifice care caracterizează tineretul. De aceea, el cerea cu hotărîre să se acorde toată încrederea tineretului, să fie atras tot mai mult în luptă şi promovat cu curaj. In „Scrisoare către A. D. Bogdanov şi S. I. Gusev", Lenin spunea: „E nevoie de forţe tinere... In Rusia sînt foarte mulţi oameni; trebuie doar să recrutăm tineretul pe o scară mai largă şi cu mai mult curaj, cu mai mult curaj şi pe o scară mai largă, încă o dată pe o scară mai largă şi încă o dată cu mai mult curaj, *fără a ne teme de el*".

Lucrările şi Rezoluţia celui de-al II-lea Congres al U.T.M., scoţînd în evidenţă succesele organizaţiei noastre revoluţionare de tineret şi influenţa ei crescîndă în masele largi de tineret ne fac atenţi tocmai asupra necesităţii de a atrage cu mai multă perseverenţă un număr tot mai mare de tineri în organizaţia noastră. S-a subliniat, de asemenea, necesitatea ca organizaţiile U.T.M. să se ocupe îndeaproape şi sistematic de creşterea experienţei organizatorice şi politice, de educarea marxist-leninistă a cadrelor — astăzi fondul de aur al U.T.M. — fondul de aur al partidului de mîine.

Dezvoltarea socialistă a ţării noastre, sarcina îndeplinirii prevederilor celui de-al doilea cincinal sporesc cerinţele de cadre tehnice, de specialişti în toate domeniile de activitate şi cu o înaltă pregătire. In aceste condiţii capătă o mare actualitate aplicarea indicaţiilor leniniste referitoare la învăţămîntul politehnic, la realizarea unei strînse legături între munca didactică şcolară şi extraşcolară cu sarcinile economice arzătoare atît ale întregii republici, cît şi ale regiunii şi localităţii respective. Importanţa pe care Lenin o acorda nivelului de cunoştinţe necesare oricărui specialist, muncitor, trebuie să fie pentru tinerii din şcolile profesionale şi tehnice, precum şi pentru cei din institutele tehnice un îndemn de a-şi lărgi orizontul cultural. Lenin spunea că sarcina acestor şcoli este „să pregătească *un tîmplar, un dulgher, un lăcătuş* etc. bun cunoscător în specialitatea sa, pe deplin capabil să devină maistru şi, din punct de vedere practic, pregătit în acest scop, cu condiţia însă ca acest „meseriaş" să posede *o largă cultură generală... să fie comunist...* să posede un *orizont politehnic* şi *bazele învăţămîntului politehnic...*" Prin bazele învăţămîntului politehnic, Lenin înţelegea cunoaşterea unor noţiuni fundamentale despre electricitate şi folosirea ei în industria mecanică, chimică, despre planul de electrificare a R.S.F.S.R., vizitarea cel puţin de 1—3 ori a unei centrale electrice, a unei fabrici, a unui sovhoz şi cunoaşterea bazelor agronomiei.

Apreciind rolul deosebit de important pe care sînt chemaţi să-l îndeplinească învăţătorii în societatea socialistă, Lenin spunea că: „Invăţătorul trebuie să fie ridicat la noi la o înălţime la care nu s-a aflat, nu se află şi nici nu se poate afla în societatea burgheză". In acest scop Lenin arăta că trebuie depusă o muncă sistematică, neîncetată, perseverentă în vederea ridicării spirituale şi a pregătirii multilaterale a învăţătorului pentru misiunea lui într-adevăr înaltă. Transformarea şcolilor pedagogice în institute pedagogice, prevăzută în recenta Hotărîre a C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. cu privire la îmbunătăţirea învăţămîntului de cultură generală din R.P.R., urmăreşte tocmai realizarea acestui ţel, a ridicării nivelului de pregătire al învăţătorilor.

Cu nețărmurită dragoste părintească a sprijinit V. I. Lenin creşterea impetuoasă a cadrelor tinere în anii puterii sovietice. In articolul „Restrîngerea muncii nelimitate", Lenin consemna: „Se ridică rapid noi forţe muncitoreşti pentru conducerea statului şi pentru înfăptuirea sarcinilor dictaturii proletariatului: este vorba de tineretul muncitoresc şi ţărănesc, care învaţă cu atîta sinceritate, înflăcărare şi abnegaţie, şi asimilează noile impresii legate de noul regim, se debarasează de carapacea vechilor prejudecăţi, capitaliste şi burghezo-democratice; se făureşte astfel o generaţie de comunişti şi mai fermi decît cei din generaţia veche". La făurirea acestei generaţii de comunişti fermi — marele Lenin a dat o preţioasă contribuţie. Să ne amintim numai de tezaurul viu de sfaturi şi indicaţii date de marele dascăl tineretului în bine cunoscuta cuvîntare, rostită la cel de-al III-lea Congres General al Comsomolului: „Sarcinile Uniunilor Tineretului". Răspunsurile date de Lenin la întrebarea: ce trebuie să înveţe şi cum trebuie să înveţe tineretul, dacă vrea să îndreptăţească titlul de tineret comunist, conţin indicaţii a căror actualitate pentru tineretul din patria noastră este de nepreţuit. In momentul în care tineretul nostru îşi încordează eforturile pentru a da viaţă Rezoluţiei celui de-al II-lea Congres al U.T.M. îndrumările leniniste privitoare la însuşirea comunismului, la studierea comorilor ştiinţei şi culturii create de omenire de-a lungul veacurilor, observaţiile lui referitoare la morala nouă comunistă, la legarea muncii de instruire şi educare a tineretului de viaţă, de practica construcţiei socialiste trebuie să fie mereu vii în minţile utemiştilor.

Din toate articolele şi cuvîntările lui Lenin, cuprinse în acest volum se desprinde ca un leit motiv ideea necesităţii pentru tineret de a învăţa. Pentru organizaţia noastră revoluţionară de tineret este o sarcină de căpetenie aceea de a sădi în conştiinţa maselor celor mai largi de tineri dorinţa fierbinte de învăţătură. Să nu uităm cuvintele lui Lenin. **„Totul e să existe conştiinţa necesităţii de a învăţa. Totul e să existe dorinţa de a învăţa".**

MARIA GULIMAN

Culegerea „Lenin despre tineret" — Editura Tineretului — 1956

Anunţ

Şcoala tehnică de maiştri veterinari Bucureşti (str. Justiţiei nr. 55), primeşte înscrieri pentru examenul de admitere în anul I, pînă la 14 august 1956.

Şcoala profesională de ucenici veterinari, primeşte înscrieri pentru examenul de admitere pînă la 18 august 1956.

Examenul va avea loc în ziua de 20 august 1956 şi constă din următoarele probe:

Limba romînă, scris şi oral.
Botanica şi Zoologia, oral.

Pe marginea plenarelor comitetelor regionale U.T.M. cu activul

* *

Discuție rodnică

CLUJ (de la trimisul nostru). Zilele trecute a avut loc plenara comitetului regional UTM Cluj care a dezbătut pe larg problemele privind activitatea organizațiilor U.T.M. din regiune în lumina documentelor celui de al II-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor.

Atît raportul prezentat plenarei de către tovarășul Emil Pop, secretar al comitetului regional U.T.M., cît și discuțiile purtate au făcut o analiză atentă a principalelor slăbiciuni existente în activitatea organizațiilor U.T.M., au propus și au adoptat măsuri corespunzătoare în vederea lichidării lor.

Plenara a dat o atenție deosebită problemei mobilizării tineretului de la sate în munca de transformare socialistă a agriculturii, de terminare la timp și în bune condițiuni a campaniei de recoltare. Rezultatele obținute de multe organizații de bază sătești, metodele lor de muncă au fost împărtășite de vorbitori tuturor participanților la plenară. In întregul ei, plenara a subliniat cu putere încrederea cu care tinerii țărani muncitori se îndreaptă spre formele de muncă în comun a pămîntului, a scos în evidență cu exemple concrete superioritatea acestei munci.

In multe raioane și organizații de bază — s-a arătat — cum e cea din comuna Dăbîca, raionul Gherla, s-a format deja o sudură trainică a activității organizațiilor U.T.M. din G.A.C., sat și cătun. Serbarea cîmpenească ce o pregătesc aceste 3 organizații, acum la sfîrșitul campaniei de strîngerea recoltei, este de asemenea un prilej de întărire a unității tineretului din organizațiile de bază U.T.M. respective.

Plenara a scos însă în evidență și o seamă de lipsuri existente încă în munca organizațiilor U.T.M. Mai sînt încă organizații de U.T.M. care n-au reușit să lege întreaga lor activitate de sarcina principală pusă de partid în fața organizațiilor U.T.M. sătești: atragerea întregului tineret pe făgașul muncii în comun a pămîntului.

Un punct deosebit de slab subliniat de plenară în activitatea organizațiilor U.T.M. sătești îl constituie și faptul că acestea nu dau încă importanța cuvenită organizării timpului liber al tineretului sătesc într-un mod plăcut, interesant și în orice caz educativ.

Activiștii U.T.M. la sate încă nu desfășoară o muncă cu adevărat creatoare în fiecare organizație de bază, unii dintre ei rezumîndu-se numai la transmiterea instrucțiunilor și dispozițiilor comitetului raional respectiv.

Măsurile luate de plenară au avut tocmai menirea de a indica căile și mijloacele precise de lichidare a acestor lipsuri. Indeplinirea lor necesită o mobilizare activă, o contribuție creatoare a fiecărui activist U.T.M. în parte.

* *

O problemă neglijată

PITEȘTI (de la corespondentul nostru).

De curînd a avut loc plenara comitetului regional U.T.M., care a analizat activitatea și sarcinile de viitor ale organizațiilor U.T.M. în lumina hotărîrilor Congresului al II-lea al Uniunii Tineretului Muncitor. S-a luat în discuție activitatea tineretului din industrie, problemele legate de munca pentru transformarea socialistă a agriculturii, unele chestiuni privitoare la educația comunistă a tineretului etc.

După cum se știe Congresul U.T.M. a criticat aspru activitatea nesatisfăcătoare desfășurată de organizațiile U.T.M. din regiunea Pitești în legătură cu creșterea rîndurilor organizației și atragerea în U.T.M. a tinerelor fete. Era de așteptat ca recenta plenară cu activul comitetului regional să-și spună părerea asupra acestor lipsuri arătate de Congres și să dezbată cu mult simț de răspundere măsurile ce trebuie luate pentru înlăturarea lor.

Din păcate, atît raportul prezentat de biroul comitetului regional cît și participanții la discuții s-au referit foarte sumar la creșterea insuficientă a rîndurilor U.T.M. și s-au eschivat — cu sau fără voia lor — să dea răspuns la această problemă.

Despre munca pentru creșterea rîndurilor organizației au vorbit patru participanți la plenară.

Tovarășele Sultana Manolache și Ioana Matei au spus lucruri interesante despre antrenarea tinerilor neutemiști printre care și a fetelor, la diferite activități culturale, la adunările deschise U.T.M.

Experiența organizațiilor fruntașe este prețioasă. Totuși, ea nu este studiată și extinsă. Aceasta e una din cauzele pentru care multe organizații U.T.M. cresc încet și exercită o slabă influență asupra tineretului.

La discuții tovarășul Stelian Tomescu, secretar al comitetului raional U.T.M. Cîmpulung, spunea că în ultima perioadă numărul tinerilor care cer să fie primiți în U.T.M. crește din lună în lună. Dar realitatea e alta. Față de luna mai, în luna iunie în raionul Cîmpulung a crescut de două ori și jumătate numărul organizațiilor de bază care n-au primit membri. In cele peste 120 de organizații din raion au fost primite în U.T.M. numai 16 fete.

Acest neajuns al plenarei comitetului regional va trebui îndreptat cu ocazia dezbaterii documentelor Congresului în raioane și în organizațiile de bază. Trebuie să facem totul pentru a mări influența organizațiilor U.T.M. în masele tineretului din industrie, agricultură, școli și pentru lărgirea continuă a rîndurilor organizației noastre.

MUNCA DE EDUCAȚIE în centrul preocupărilor

BAIA MARE (de la trimisul nostru).

Munca de educație comunistă a tineretului a fost una din problemele dezbătute în plenara Comitetului regional U.T.M. Baia Mare cu activul său.

Atît referatul prezentat de primul secretar al comitetului regional U.T.M. tov. Francisc Megyeszoi, cît și discuțiile purtate au scos în evidență unele rezultate obținute în această privință. Invățămîntul politic — s-a arătat în referat — a constituit o verigă principală în munca de educație comunistă a tineretului. Din rîndul celor peste 13.500 utemiști și tineri care au frecventat cercurile și cursurile politice în anul trecut s-au ridicat numeroși fruntași în producție. La sate, cursanții cercurilor politice au fost promotorii aplicării liniei politice a partidului. Faptul că numai din rîndul cursanților s-au înscris peste 470 tineri în gospodăriile colective și întovărășiri dovedește influența pe care au avut-o lecțiile predate în aceste cercuri. In satul Dumbrava, din raionul Oaș, 13 cursanți au intrat în întovărășirea agricolă.

Apariția documentelor celui de-al II-lea Congres al Partidului au constituit o cotitură în munca de educație în regiunea Baia Mare. Lupta pentru înlăturarea șabloanelor, a metodelor bătrînești de muncă, găsirea unor forme tinerești, vii, atrăgătoare, specifice tineretului, a fost o preocupare pentru fiecare activist din regiune. S-au enumerat diverse acțiuni întreprinse de organele și organizațiile de bază U.T.M. ca: „joile tineretului", excursii, consfătuiri cu tinerii fruntași din agricultură, carnavalurile tineretului etc. In mod deosebit s-a relevat în plenară inițiativa activiștilor comitetului raional U.T.M. Satu Mare, în legătură cu organizarea în unele sate din raion a unor festivaluri cultural-sportive.

„Festivalurile au contribuit la creșterea influenței organizației noastre în rîndul tinerilor, la mobilizarea mai activă a tinerilor țărani muncitori la muncile agricole, la înviorarea vieții de organizație, în concluzie, la o creștere simțitoare a conștiinței tinerilor" — a arătat în cuvîntul său tovarășul Alex. Görbe, prim secretar al Comitetului raional U.T.M. Satu Mare. El a accentuat apoi asupra necesității extinderii inițiativelor bune, a pornirii cu mai mult curaj la acțiuni deosebite.

In plenară s-a mai vorbit, dar foarte sumar, despre unele aspecte ale muncii cultural sportive.

Cum era și firesc, un accent deosebit s-a pus pe lipsurile încă existente în munca de educație în regiune, și pe sarcinile de viitor.

In cuvîntul său, tov. Alexandru Somoghi a scos în evidență lipsurile existente în ce privește conținutul învățămîntului politic. Munca de propagandă — a arătat el — a fost ruptă de problemele muncii concrete, s-au predat multe lecții abstracte, sărace în conținut. Una din cauze constă în orientarea greșită asupra selecționării propagandiștilor. Arătînd că anul trecut selecționarea propagandiștilor la comitetul raional Carei s-a făcut defectuos, ținîndu-se seama numai de dosar tov. Somoghi a accentuat mult asupra necesității recrutării pentru noul an de învățămînt politic a unui corp de propagandiști capabili să ridice nivelul lecțiilor la cerințele care se impun.

— Preocuparea noastră e nesatisfăcătoare încă — au arătat mulți participanți la discuții — în ce privește folosirea pe scară largă a metodelor și formelor specifice tineretului cum e munca cu cartea, învățarea cîntecelor, a dansurilor etc.

Participanții la plenară au cerut comitetului regional să generalizeze inițiativele bune ale unor comitete raionale și ale unor organizații de bază — lucru pe care nu l-au prea făcut pînă acum.

Cu căldura cu care numai comuniștii știu să vorbească, tov. Ion Medveșan, secretar al comitetului regional de partid a dat prețioase îndrumări celor prezenți pentru înlăturarea deficiențelor existente încă în munca tinerilor din Baia Mare.

In plenară — a arătat tov. Medveșan — s-a vorbit și despre primirea de membri. S-au dat multe cifre. Dar s-a arătat foarte puțin despre preocuparea pentru educația tinerilor care încă nu sînt utemiști. Unde se face mai bine educația tineretului? La această întrebare desigur cu toții veți răspunde: „în organizație". Dacă așa stau lucrurile, atunci să educăm pe tineri, să-i atragem în marea lor majoritate în rîndurile noastre.

Pe marginea discuțiilor purtate, plenara a adoptat un plan de măsuri în care un loc principal îl ocupă sarcinile pentru îmbunătățirea muncii de educație.

Iată cîteva spicuiri din acest plan:

— organizațiile de bază vor fi îndrumate și ajutate să organizeze sărbătoarea „aniversării eliberării satului natal de sub jugul fascist". Cu această ocazie se vor face treceri în revistă a realizărilor obținute în această perioadă, se vor organiza festivaluri cultural-sportive. Se va asigura ca organizarea acestora să intre în tradiția organizațiilor de bază U.T.M.

— grupul de lectori al Comitetului regional U.T.M. va elabora lecții legate de problemele politice și economice specifice regiunii. Fiecare activist regional și raional are sarcina să țină lunar în fața tinerilor cel puțin cîte o conferință.

— pentru combaterea misticismului se vor extinde cercurile tinerilor naturaliști. Pînă la 10 august comitetul regional U.T.M. împreună cu secția culturală a sfatului popular regional și S.R.S.C., vor întocmi un plan comun în care se vor prevedea acțiuni de informare științifică a tineretului despre natură și societate.

Scriitorul australian Frank Hardy în R.P.R.

Joi după amiază a sosit în Capitală la invitația Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea scriitorul australian Frank Hardy.

Oaspetele a fost salutat la sosire pe aeroportul Băneasa de scriitorii acad. Zaharia Stancu, Marcel Breslașu și de reprezentanți ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

Scriitorul Frank Hardy este cunoscut cititorilor din țara noastră, care au primit cu multă căldură traducerea în limba romînă a romanului său „Putere fără glorie".

La sosire scriitorul Frank Hardy a făcut următoarea declarație: „Vizita mea în Romînia este urmarea unei invitații amabile primite din partea Institutului dv. pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, invitație căreia regret că nu am putut să-i dau curs mai devreme. Doresc să discut aici detaliile unor schimburi culturale între Romînia și Australia. Voi fi foarte bucuros să mă întîlnesc cu cititorii mei din Romînia. Literatura va rămîne întotdeauna unul din mijloacele cele mai bune pentru o cunoaștere reciprocă". (Agerpres)

A apărut:

Tînărul Leninist

Nr. 7, iulie 1956

Cuprinsul:

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu Dej la cel de al II-lea Congres al U.T.M.

Raportul de activitate al C.C. al U.T.M. la Congresul al II-lea al Uniunii Tineretului Muncitor, prezentat de tov. Cornel Fulger.

Hotărîrea Congresului al II-lea al Uniunii Tineretului Muncitor, cu privire la raportul C.C. al U.T.M.

Raportul de activitate al Comisiei centrale de revizie a U.T.M. prezentat de tov. Savin Stelian

Hotărîrea Congresului al II-lea al U.T.M. cu privire la Raportul Comisiei centrale de revizie a U.T.M.

Modificări în Statutul U.T.M. Raport prezentat de tov. Virgil Trofin, la Congresul al II-lea al U.T.M.

Hotărîrea Congresului al II-lea al U.T.M. cu privire la proiectul de Statut.

Raportul Comisiei de validare prezentat de tov. Liviu Arhideanu.

Rezoluția Congresului al II-lea al U.T.M.

Scrisoarea adresată C.C. al P.M.R. de către cel de al II-lea Congres al U.T.M.

Componența C.C. al U.T.M. ales la cel de al II-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor.

Componența Comisiei centrale de revizie.

Ședința plenară a C.C. al U.T.M.

Ședința Comisiei centrale de revizie a C.C. al U.T.M.

De la cinci — la două zile

La prima vedere se pare că acest titlu are o notă de senzaționalism. Nici gînd. Știți ce prezintă? Notați: dacă ciclul de fabricație a pantofilor în secția de cusut rame a fabricii de încălțăminte „Ianoș Herbak" din Cluj dura, pînă acum cîtva timp, cinci zile, azi același ciclu durează doar două zile. Acesta este în fond titlul articolului de față, prin rîndurile căruia vrem să scoatem în evidență strădania unui harnic colectiv format în mod special pentru mecanizarea procesului de producție. Cu multe luni în urmă, inginerul șef, Szabo Alexandru, tînărul inginer comunist Mureșan Ioan (fost muncitor în întreprindere) împreună cu tehnicienii Mikios Arcadie și Gh. Oban Lajos, au pornit cu elan la înfăptuirea proiectului pentru realizarea unei benzi rulante în atelierul de tras pe calapod, tăiat și finisat pantofi bărbătești. După luni de muncă, după eforturi deosebite, azi această bandă, lungă de 100 metri, formată din trei linii, cu viteze schimbătoare și prevăzută cu un uscător cu raze infraroșii, este gata montată și funcționează din plin.

Știți, dragi cititori, ce realizează prin introducerea acestei benzi?

Mai întîi se reduce ciclul de fabricație de la cinci zile la două zile, se îmbunătățește simțitor calitatea pantofilor, se elimină complect transportul manual al produselor dintr-o secție în alta și implicit pierderea unui timp prețios. Apoi se dublează coeficientul de utilizare a spațiului industrial. In această privință putem da unele exemple: în acest atelier, unde înainte de a fi montată banda muncitorii lucrau înghesuiți și realizau 1.000 perechi pantofi, azi aceeași muncitori lucrînd comod pot face în același timp 2.000 perechi pantofi.

In afară de aceasta, s-a organizat bine lucrul și pe noua bandă glisantă a cusăturii încălțămintei de cauciuc (pantofi de baschet și de tenis). Această bandă are o lungime de 22 metri. Ea permite dublarea producției și în același timp sporirea productivității muncii cu 12 la sută.

Mai este în curs de realizare o bandă transportoare la presele de vulcanizat de la finisaj, lungă de 42 metri și cu o viteză de doi metri pe minut. Demn de subliniat este faptul că acolo unde va exista această bandă, transportul nu se va mai face ca acum, manual, cu coșul.

In momentul de față tehnicienii fabricii studiază posibilitățile mecanizării operației de ștanțat fețe, trecerea de la croitul manual la croitul cu ferăstrăul mecanic, procedee care vor permite mărirea productivității muncii cu 200 la sută.

Prin introducerea mecanizării în această secție numărul muncitorilor se reduce simțitor. Acolo unde lucrau 20 de muncitori acum lucrează numai șase. Instalarea benzilor alunecătoare la uscătorie permite specializarea muncitorilor cusători de produse, permite lucrarea simultană a zeci de modele variate, permite însfîrșit regruparea secțiilor fără a se face noi construcții ceea ce duce la o reducere importantă a încrucișărilor în procesul de producție.

MIRCEA MUNTEANU
corespondentul „Scînteii tineretului", pentru regiunea Cluj

Expoziție de artă plastică

Recent, în sălile Muzeului regional din Baia Mare s-a deschis o expoziție de artă populară care cuprinde desene, picturi, gravuri, cusături, țesături, crestături în lemn și produse ceramice.

Expoziția este vizitată de mii de cetățeni. Sînt admirate mai ales cusăturile țărăncei Maria Flutar din satul Sîrbi, obiectele de artă din corn ale lui Lengyel Iosif, crestăturile în lemn ale lui Gheorghe Pop, tablourile lui Mircea Mrișcă ca și multe alte obiecte expuse.

ACTUALITATEA pe scurt

Basme pe discuri

Micuța Mariana aruncă plictisită păpușa cheală și urîtă și căzu pe gînduri. Este minunat să privești o fetiță de cîțiva anișori în timp ce gîndește. La ce se gîndește? Mariana nu are bunic. Prietena ei Getuța înainte de adoarme ascultă poveștile bunicului. Cît ar vrea și Mariana să asculte povești. Dar părinții ei n-au timp și apoi nici nu se pricep la basme...

In camera fetiței a intrat tiptil tatăl... Duce sub braț ca pe un lucru tăinuit un disc obișnuit de gramofon. Il așează încet pe pick-up, îi potrivește acul și apasă pe buton. Apoi tot în vîrful picioarelor dispare.

Mariana s-a trezit. Ea aude o voce plină de bunătate, ca a bunicului Getuței, care povestește despre „Scufița roșie", fetița curajoasă. I se pare că-i un vis. Zîmbește și de teamă ca visul să nu se sfîrșească ține ochii închiși...

Ceea ce v-am descris mai sus nu este un... basm. De la o vreme întreprinderea „Electrecord" imprimă basme pentru copii pe discuri de gramofon. Basmele sînt dramatizate, interpretate de artiști de frunte ai scenei noastre, pe un adecvat fond muzical. In ultimul timp s-a pornit pe linia imprimării unor basme care să formeze la copii, gustul pentru muzică.

Așa este, de pildă, „Poveste cu cîntec", ultima realizare în acest domeniu, care ne aduce în pîlnia gramofonului sunetul fiecărui instrument într-o interesantă povestire aranjată muzical de Paul Urmuzescu. De asemeni „Pățaniile unui contrabas" este o întîmplare hazlie.

Pe lîngă înregistrarea continuă a basmelor clasice ale lui Creangă, Ispirescu, Andersen, în studiourile „Electrecord" se înregistrează și alte basme mai actuale cum ar fi de pildă „Privighetoarea" prelucrare de Călin Gruia după o poveste chinezească. Ilustrația muzicală o semnează Romeo Chelaru iar printre interpreții menționăm pe Alex. Critico, Dinu Ianculescu, Horia Căciulescu, Geta Enacovici, Fiorența Cloromela și alții. Scenariul umoristic „Tică și Rică", interpretat de Silvia Chicoș și alți actori cunoscuți ai emisiunilor pentru copii de la radio, se va bucura desigur de primire plăcută din partea micilor ascultători. In curînd vor apare noi înregistrări de basme dramatizate și muzicale pentru copii, într-un ambalaj cu totul deosebit.

G. PETRE

Copii redați societății

In întreaga Moldovă circulă de cîteva zile o adresă cu același conținut. Sfaturile populare regionale și raionale, presa de partid, comitetele U.T.M. și consiliile sindicale — toate au primit această adresă: „Preocupați de școlarizarea tuturor copiilor surdo-muți de 3—7 ani, vă rugăm a îndruma acești copii spre grădinița specială de surdo-muți din Fălticeni, regiunea Suceava".

Acest document mărunt vorbește de la sine despre grija regimului nostru față de acești copii care vor învăța de mici, biruind urmările infirmității lor, să scrie și să citească, vor învăța să lucreze că munca și își vor alege o profesiune corespunzătoare pentru a deveni folositori societății.

Fără nici un comentariu merită să citim și ultima frază a adresei expediată de grădinița specială de surdo-muți: „Aci vor găsi întreținere, hrană, îmbrăcăminte — în mod cu totul gratuit".

GH. ANGELESCU

Ghiață din apa mării

V-ați pus vreodată întrebarea dacă apa de mare poate fi băută? Specialiștii au găsit deja rezolvarea transformării apei de mare în apă potabilă astfel încît marinarilor le-au fost asigurate plecările în curse lungi.

O instalație asemănătoare a fost concepută și pusă în funcțiune de un grup de specialiști ai întreprinderii „Frigotehnica" din București pe vasul „Octombrie Roșu". Mai mult: acestei instalații i-a fost cuplată o fabrică de ghiață cu o capacitate de 3000 kg. în 24 de ore. După cum se știe ghiața este necesară conservării peștelui pescuit.

Spre deosebire de vechiul sistem, cînd vasul venea la țărm pentru a se alimenta cu apa necesară fabricii de ghiață, acum ghiața este obținută direct din apa mării. Mai întîi se elimină din apă o parte din săruri, aceasta devine potabilă, iar apoi este transformată în ghiață după sistemul obișnuit. In largul mării, peștele colectat este astfel conservat în cele mai bune condiții.

A. CONSTANTINESCU

Patru vagoane de conserve în fiecare zi

In dimineața aceasta vom vizita fabrica de conserve „Flora" din Capitală. Tovarășul Edmond Tomasian, inginerul șef al fabricii, ne va conduce din secție în secție dîndu-ne explicații. Vom putea astfel afla multe fapte interesante din activitatea muncitorilor fabricii care se străduiesc să păstreze pentru iarnă legume și fructe sub formă de conserve. Grija și atenția lor este concentrată pentru ca în procesul conservării fructele și legumele să-și păstreze proprietățile naturale, vitaminele, sărurile care le fac atît de prețioase în alimentație.

In secția bulion-pastă ne oprim lîngă mașina de spălat roșii, produs romînesc de la fabrica „Unio" din Satu-Mare, cu care secția a fost înzestrată de curînd. Roșiile sînt spălate bine cu apă caldă de patru ori ca să se curățe de pămînt, bacterii, mucegai și apoi ajung în cazanul de fierbere.

Pe utemista Olga Leonte, brigadieră, am cunoscut-o cînd turna zahăr peste caise ca acestea să se îmbibe bine cu sirop înainte de a fi puse la fiert. Dacă fructele nu s-ar îmbiba cu zahăr înainte de fierbere, s-ar usca în siropul de zahăr care are o concentrație pînă la 72 la sută. Imbibate își păstrează miezul cărnos ca și cum ar fi proaspete.

Acum se lucrează dulceață și gem de caise. Tot aici în secție au fost pregătite compoturi și dulcețuri din vișine, cireșe, căpșuni, smeură.

In această cetate a fructelor și legumelor conservate, se studiază posibilitatea introducerii în fabricație a noi sortimente. Aperitivul de dovlecei este preparat prima dată în acest an. Acum se mai proiectează conservarea boabelor de mazăre cu morcovi, un amestec de legume pentru salata de maioneză, iar pentru nevoile comerțului exterior, după comenzi, fasole verde tăiată.

Tovarășii din conducerea fabricii ne-au spus că a crescut productivitatea muncii și că s-a realizat și o scădere a prețului de cost. Rezultatele se datoresc introducerii micii mecanizări: transportul pe bandă, umplerea automată a borcanelor de mazăre, mașina de spălat roșiile, mașina pentru scoaterea sîmburilor din vișine. Mecanicul Ilie Mogoș execută ultimele lucrări la inovația sa: mașina automată de umplut borcane cu produse păstoase.

La fabrica de conserve „Flora" din Capitală munca de conservare a legumelor este în toi.

Patru vagoane de conserve din cele mai variate: mazăre, fasole verde, ghiveci și altele sînt depozitate zilnic în magazie. Curînd ele se vor afla în rafturile magazinelor alimentare.

KUHTA DARIA

Duminică — radiomagazin

Este greu să petreci duminicile de vară în casă. Cînd ești liber și... nu plouă, munții, marea, excursiile în aer liber constituie o mare atracție pentru fiecare tînăr. Dînd curs imboldurilor verii, poate n-ați fost lîngă aparatul de radio duminica trecută și v-a scăpat emisiunea „Radiomagazin". Dar nu fiți triști. Aveți posibilitatea să ascultați duminică 29 iulie la ora 14,30, pe programul II reluarea radiomagazinului pe care l-ați pierdut. Melodiile lui Florentin Delmar și Aurel Giroveanu sînt interpretate de Gică Petrescu, Nicolae Nițescu și Trio Armonia. Din distribuție fac parte: Al. Giugaru, Silvia Fulda, G. Groner, N. Gărdescu, Nae Roman, Horia Șerbănescu, Radu Zaharescu și Dan Demetrescu.

Noul complex G.M.A.

Inceputuri

Multe colective sportive din Capitală desfășoară în aceste zile — după introducerea noului regulament al complexului G.M.A. — pe lîngă antrenamentele sau concursurile diferitelor secții pe ramuri de sport și o rodnică activitate G.M.A.

Dintre colectivele sportive ale raionului „Gh. Gheorghiu-Dej" care au depus o muncă susținută pentru popularizarea noilor norme G.M.A. se evidențiază în mod deosebit colectivul „Locomotiva" M.C.F. Aici s-a făcut încă cu mult în urmă o intensă propagandă în legătură cu noua structură a complexului; au fost de asemenea stabilite zilele pentru antrenamente și pentru concursuri. Aspiranții din acest colectiv știu acum precis locul, ziua și ora unde vor avea loc antrenamentele și întrecerile pentru trecerea normelor G.M.A. Cadrele tehnice din acest colectiv, Emerik Waldemar-antrenor de gimnastică, Vasile Ilea-antrenor de canotaj și natație și alții au și instruit un mare număr de aspiranți.

Zilele acestea a început să funcționeze pe stadionul Giulești un mare centru de trecere a normelor G.M.A. la care participă toți aspiranții din colectivele asociației „Locomotiva" din Capitală. La colectivul „Progresul" ITB peste 40 de tineri au participat la antrenamentele pentru trecerea probelor. De asemenea, elevii școlii medii de băieți nr. 1 din București, deși în vacanță, participă zi de zi sub conducerea profesorului de educație fizică Eugen Tăutu la întrecerile G.M.A. de înot de la ștrandul „Steaua Roșie".

Din păcate nu în aceeași măsură sprijină introducerea noului complex G.M.A. organizațiile U.T.M. din Capitală și în mod deosebit cele din raioanele „23 August" și „T. Vladimirescu".

Timpul e prielnic desfășurării unei bogate activități pentru trecerea noilor norme G.M.A. E nevoie doar de mai multă preocupare din partea organizațiilor U.T.M. pentru antrenarea tinerilor la trecerea normelor, încă de acum, de la începutul introducerii noului complex.

Trecerea gardului mare în proba de obstacole a noului complex cere aspiranților o bună pregătire tehnică și fizică.

In fotografie: o tînără aspirantă G.M.A. face o încercare reușită la trecerea gardului mare.

Sport Sport Sport Sport

OAMENI DE OȚEL

Seara, după înțelegere, îmi întîlnii iarăși prietenul pe coverta vasului I. L. Caragiale, unul dintre vasele care însoțea caravana canotorilor participanți la campionatul R.P.R. de mare fond pe Dunăre.

— Ce vedem astăzi? Era vocea lui Pavca.

— Cum răsare luna — i-am răspuns în doi peri.

Pavca tăcea. Mi-era teamă să nu-l fi supărat.

— Am trimis fotografiile la București. Dar nu te necăji, am să-ți povestesc despre ele. Mă asculți? Așa cum face de obicei cînd e supărat, încuviință ușor din cap.

Fără cîrmă

Intrarea pe canalul Borcea era așteptată cu emoție de canotori și cu mult interes de ziariști și oficiali. De fiecare dată Dunărea ne pregătea aici surprize și, bineînțeles, modificări în clasament.

In zorii zilei pornisem de la Oltenița. Etapa fusese agitată și nu prea. Lucrul acesta era cu atît mai curios cu cît în actuala ediție, spre deosebire de celelalte, situația în clasament a primelor zece echipaje de caiac era în orice moment discutabilă. Chiar de la plecare, echipajul cu nr. 3 Averianov-Fedotov (Recolta) încercă o evadare care nu îngrijorează de loc pe lideri. Echipajul se distanțează treptat și pătrunde primul pe canal. Un curent puternic prinde barca și încearcă s-o răstoarne. Cîrmaciul însă stă de veghe. Pînă la sosire mai sînt totuși cîțiva kilometri. Și curentul e din ce în ce mai puternic. In canal pătrund treptat și celelalte echipaje. Avansul fugarilor crește la trei-patru sute de metri.

— E clar, nu mai pot fi învinși.

Așa gîndeau și ei, cînd auziră o ușoară pocnitură pe care nici n-ar fi luat-o în seamă dacă ambarcațiunea n-ar fi rămas în voia valurilor.

— Vasia, la mal. Cît mai repede la mal!

Ghinionul îi urmărea de data aceasta. Cîrma se avariase. In vremea aceasta avantajul scăzuse la 200-150 m. Repărară în grabă.

— Gata, pornim!

N-apucară însă să facă cîțiva metri cînd auziră o altă pocnitură.

— Ce facem, Fedea?

O clipă ezitară amîndoi. A fost de ajuns ca „16" (șalupa care aduna pe cei care abandonau) să se și apropie.

— Dați-ne padelele! Urcați-vă! N-aveți încotro — îi îndemnă cu regret în glas căpitanul șalupei.

— Vedeți-vă de drum!

Căpitanul cîrmi spre larg. Cu toată viteza ne îndreptarăm către port. Dar curînd, mai curînd decît crezurăm, în port sosiră printre primii și cei doi. Arși de soare, plini de apă, arătau ca doi lopătari ce ar fi tras la galere...

— Multă voință au avut oamenii aceștia! Glasul lui Pavca mi se păru acum neobișnuit.

— Adevărat. Iar eu mă pregăteam să-i întreb cum au reușit să ajungă pe un loc atît de bun, fără cîrmă.

Prestigiul nu se cerșește

Pornisem în etapa a VIII-a Oltenița-Călărași. Ei bine, nici nu se dăduse bine plecarea, se mai zăreau încă batistele celor ce ținuseră să ureze canotorilor „Drum bun" — și canoia de la „Progresul" porni într-un ritm infernal. Unul din oficiali numără ștrocul[1]: aproape 80 pe minut. Eram pe șalupa 6 sau 7, nu-mi amintesc bine, cînd cineva spuse:

— Cei de la „Progresul" vor să intre primii în orașul natal.

— Chestie de prestigiu dom-le, adăugă antrenorul lor, care se afla cu noi.

Debutante în această competiție — echipajele asociației „Progresul" luptau nu numai cu timpul uneori nefavorabil, dar și cu lipsa de experiență.

Deși majoritatea dintre ei sînt pescari, totuși nu cunosc toate secretele Dunării. Comportarea lor promitea însă etapă de etapă.

Și știi cum au ajuns la Călărași? La numai cîteva secunde de feroviari. Deși n-au învins, au avut sentimentul de a fi luptat pentru cucerirea victoriei, de a fi doar la un singur pas de ea.

Toate acestea țin însă de începutul celor ce am să-ți povestesc.

De cum am pornit în etapa următoare de la Oltina, am fost martorul unei alte surprize: de-a dreptul vijelioasă, a pornit din start canoia „Energiei". Secretul l-am aflat îndată: vor să intre primii în Cerna Vodă. Sînt așteptați aici de cîțiva prieteni, prietene...

— E bine și așa — mi-am zis — vor mai micșora din timpul pierdut.

„Energia" căpătase între timp un avans apreciabil. Curios era însă un lucru: curînd ștrocul acestora scăzuse mult. Era acela cu care ei ajungeau mereu pe locul V (ultimul). Gondolierii au intrat în pasul lor. De ce nu se apropiau celelalte echipaje? Se resimt oare?

— Nu, nici gînd. Există o... convenție — mă lămuri cineva.

Pe cît de plăcut impresionat fusesem la început, pe atît de supărat eram acum.

— Cum se pot oare preța la un lucru atît de jignitor?

I-am lăsat în urmă pe canoiști și am pornit în urmărirea caiacelor.

Curînd am ajuns la Cerna Vodă. Aici pontonul era plin. Tineri, bătrîni veniseră să-i întîmpine pe sportivi.

— Cum se vor simți oare cu acest „prestigiu" cerșit...

Și iată primele canoie se și zăresc la orizont.

Cineva ne aduce vestea că nu mai conduc cei de la „Energia".

— Cum?

Ce se întîmplase am aflat mai tîrziu de la cîrmaciul „Locomotivei".

— Bună lecție le-am tras. Sper că s-au lecuit să mai transeze victoriile...

VASILE RANGA

1) Ștroc — numărul de pagaie (vîsla canoiștilor) efectuat într-un minut.

Continuare din nr. 2244.

De peste HOTARE

Vizitele oaspeţilor sovietici în R. P. Polonă

STALINOGRUD 26 (Agerpres). TASS transmite: Oamenii muncii din Stalinogrud au făcut o primire entuziastă delegaţiei guvernamentale a U.R.S.S. care a sosit în vizită în Silezia.

In cea mai mare sală a sporturilor din oraşul Stalinogrud, frumos pavoazată, a avut loc cu acest prilej un miting la care au participat 5.000 de persoane. Apariţia la masa Prezidiului a lui N. A. Bulganin, G. K. Jukov şi a celorlalţi membri ai delegaţiei, precum şi persoanelor care îi însoţesc, a fost întîmpinată de asistenţă cu ovaţii furtunoase. A luat cuvîntul N. A. Bulganin, şeful delegaţiei sovietice, a cărui apariţie la tribună a fost întîmpinată de aplauze prelungite ale întregii asistenţe. N. A. Bulganin a spus printre altele:

Dragi cetăţeni şi cetăţene, îngăduiţi-ne nouă, reprezentanţilor poporului sovietic, să vă transmitem mulţumiri frăţeşti pentru calda primire de mineri pe care ne-aţi făcut-o. Noi primim saluturile voastre ca o expresie a bunelor sentimente faţă de fraţii voştri, faţă de marele popor sovietic. La rîndul nostru vă transmitem cele mai bune şi sincere salutări din partea popoarelor sovietice.

Subliniind schimbările adînci care s-au petrecut în Polonia în anii puterii populare, N. A. Bulganin a vorbit despre importanţa istorică a planului de şase ani pentru dezvoltarea economiei naţionale a Poloniei în vederea transformării ţării şi a întăririi vieţii sale naţionale socialiste de stat.

N. A. Bulganin a arătat că noul plan cincinal care în prezent este în curs de elaborare în Polonia, va reprezenta un nou pas gigantic pe calea construirii socialismului. Se dezvoltă economia celorlalte ţări din lagărul socialist. Va sosi timpul, a spus N. A. Bulganin, cînd statul nostru sovietic, statul vostru, toate statele socialiste vor deveni cele mai înaintate state nu numai în ce priveşte orînduirea lor socială şi de stat şi dezvoltarea lor industrială, ci şi în ce priveşte bunăstarea materială a popoarelor lor.

Vorbind de schimbările petrecute în situaţia internaţională N. A. Bulganin a subliniat că slăbirea încordării internaţionale obţinută în prezent trebuie consolidată şi continuată.

Pentru a preîntîmpina primejdia de război este necesar să se întărească pacea, să se întărească prietenia, să se lărgească şi să se dezvolte colaborarea între ţările socialiste, acordînd ajutor una alteia şi purtînd de grijă una alteia. Să întărim deci şi de acum înainte prietenia între popoarele libere, să fim vigilenţi pentru ca duşmanul să nu ne poată dezbina sau slăbi comunitatea noastră socialistă.

După miting, delegaţia guvernamentală a U.R.S.S. a plecat spre aeroport. Pe tot parcursul de la Stalinogrud pînă la aeroport oamenii muncii din Silezia au întîmpinat cordial pe oaspeţii dragi din Marea Ţara Sovietică.

★

VARŞOVIA 26 (Agerpres). — TASS transmite: La 26 iulie delegaţia guvernamentală sovietică a vizitat gospodăria agricolă de stat „Sanniki".

Delegaţia a vizitat apoi crescătoria de cai de rasă „Lonck". O întîlnire emoţionantă între delegaţia guvernamentală a Uniunii Sovietice şi ţăranii polonezi a avut loc la cooperativa agricolă de producţie „Model".

In drum spre Varşovia, delegaţia sovietică a vizitat localitatea Zelazowa Wola unde s-a născut şi şi-a petrecut copilăria marele compozitor polonez F. Chopin

—••○••—

Vizita lui A. I. Mikoian la Sofia

SOFIA 26 (Agerpres). — După cum a anunţat Agenţia Telegrafică Bulgară, A. I. Mikoian, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., venind din R.P.F. Iugoslavia, în drum spre U.R.S.S. s-a oprit cîteva ore la Sofia.

A. I. Mikoian s-a întîlnit cu conducători ai guvernului şi Partidului Comunist Bulgar într-o atmosferă cordială şi prietenească.

—••○••—

SIGHEMIŢU a plecat spre Moscova

TOKIO 26 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunţă postul de radio Tokio, la 26 iulie a părăsit oraşul Tokio plecînd spre Moscova Sighemiţu, ministrul Afacerilor Externe al Japoniei, şeful delegaţiei japoneze la tratativele sovieto-japoneze care vor avea loc la Moscova. Maţumoto, ambasadorul Japoniei la Londra, şi alţi membri ai delegaţiei. Delegaţia va relua tratativele în vederea normalizării relaţiilor japono-sovietice.

După cum se ştie, tratativele japono-sovietice, întrerupte în martie a.c. la cererea părţii japoneze, urmează să fie reluate, potrivit înţelegerii existente, pînă la 31 iulie a.c.

—••○••—

Parlamentarii brazilieni despre succesele poporului romîn

MONTEVIDEO 26 (Agerpres) — Ziarul uruguayan „Justicia" publică o amplă dare de seamă asupra vizitei făcute recent în R P R de o delegaţie de deputaţi brazilieni. Arătînd că în cadrul întrevederilor pe care le-au avut cu conducătorii guvernului romîn şi vizitelor făcute la diferite întreprinderi şi instituţii din ţară „parlamentarii brazilieni au luat cunoştinţă de cuceririle istorice ale poporului romîn", darea de seamă subliniază declaraţiile făcute de membrii delegaţiei la conferinţa lor de presă privitoare la dorinţa poporului brazilian de a întreţine relaţii cu toate ţările, indiferent de forma lor de guvernămînt.

Darea de seamă este însoţită de o fotografie a parlamentarilor brazilieni în timpul vizitei făcută la uzinele „Clement Gottwald".

—••○••—

Continuă greva muncitorilor din Birmingham

LONDRA 26 (Agerpres). — Greva muncitorilor de la uzinele de automobile din Birmingham Coventry şi Oxford ale societăţii „British Motor Corporation" continuă de patru zile. După cum a declarat preşedintele Comitetului Central de grevă, J. Williams, în momentul de faţă la grevă participă 90 la sută din membrii sindicatelor care lucrează la aceste uzine.

Potrivit relatărilor presei au avut loc o serie de ciocniri între grevişti pe de o parte, spărgători de grevă şi poliţişti pe de altă parte.

LIBERIA

Astăzi, facem cunoscută cititorilor noştri o altă ţară a continentului Africii — Liberia, despre care în coloanele ziarelor apar ştiri mai rar. Să privim harta.

Liberia se află în partea de vest a Africii, coastele fiindu-i scăldate de apele Oceanului Atlantic. La nord-vest se învecinează cu colonia britanică Sierra-Leone, la nord şi est cu coloniile franceze Guineea şi Coasta de Fildeş. Liberia este o ţară mică cu suprafaţă de 111.400 km.p. şi numără aproape 1.700.000 locuitori (o cifră exactă a numărului populaţiei nu se cunoaşte, deoarece în Liberia nu s-a efectuat pînă în prezent vreun recensămînt). Populaţia este alcătuită în majoritate din triburi de negri. Limba de stat în Liberia e limba engleză.

Liberia este o ţară agrară înapoiată. Principala bogăţie a ţării o formează culturile de cauciuc. Subsolul e bogat în zăcăminte de fier şi alte minereuri.

Istoria Republicii Liberia este legată de istoria sclavajului în Statele Unite. Teritoriul Liberiei de azi, ca şi întregul continent african, după expresia lui Marx, a fost în decurs de multe veacuri „un cîmp rezervat pentru vînătoarea oamenilor de culoare neagră".

Milioane de robi africani de pe meleagurile acestui continent au fost duşi cu forţa în Statele Unite.

In anul 1817, în S.U.A., a luat fiinţă Societatea americană de colonizare, care şi-a pus drept scop repatrierea în Africa a sclavilor — negri eliberaţi. Numărul acelora care s-au reîntors în Africa a fost mic; totuşi, în anul 1822, pe coasta de vest a Africii, pe locurile unde se întinde în prezent Republica Liberia cumpărate de la unul din conducătorii triburilor băştinaşe, a fost pusă baza primei aşezări a sclavilor eliberaţi. În cinstea preşedintelui Statelor Unite, Monroe, această localitate a fost denumită Monrovia — capitala de astăzi a Liberiei.

La început, Liberia a fost condusă de un guvernator american, iar în anul 1847 ea a fost proclamată republică independentă. Spre sfîrşitul secolului XIX şi pe la începutul secolului XX lupta dintre ţările imperialiste, în special între Statele Unite, Anglia, Franţa şi Germania pentru acapararea Liberiei a cărei bogăţii naturale şi poziţii strategice interesau foarte mult,

s-a înteţit. Anglia a acordat Liberiei cîteva împrumuturi, obţinînd în schimb concesii pentru minereuri şi cauciuc şi drept de control asupra taxelor vamale.

In 1911, Statele Unite, dorind să-şi consolideze poziţiile sale aici, declară deschis Liberia colonie americană. Profitînd de greutăţile financiare ale Liberiei, societatea americană „Firestone" i-a oferit în anul 1926 un împrumut de 5.000.000 dolari, obţinînd în schimb un milion acri de pămînt pe timp de 99 de ani pentru organizarea de plantaţii de cauciuc. Aceeaşi societate exploatează şi zăcămintele de fier din ţară.

Inrobirea ţării de către capitaliştii străini a frînat dezvoltarea economică şi socială a Liberiei, ceea ce a avut urmări nefaste asupra populaţiei ţării. Astfel, starea sanitară a ţării e la un nivel foarte scăzut. In anul 1947, în Liberia, existau 150 paturi de spital, 6 medici, doi dentişti. Din 1000 de noi născuţi aproape jumătate mor. În unele raioane, mortalitatea atinge aproape 75 la sută. 95 la sută din populaţia Liberiei este analfabetă, iar în 1950 numai 7-8 la sută din copiii de vîrstă şcolară au frecventat cursurile. Căile de comunicaţie sînt extrem de reduse. Statele Unite au construit — în scopuri strategice — doar cîteva şosele.

Una din cauzele principale ale acestei înapoieri e, fără îndoială, existenţa societăţilor americane ale căror imense profituri, fără nici o compensaţie, iau drumul spre Statele Unite.

In fruntea Liberiei se află un preşedinte, care, în acelaşi timp, este şi şeful guvernului. Actualul preşedinte al Liberiei, W. Tubman, a fost ales pentru prima oară în anul 1943 şi reales apoi în 1951 şi 1955.

Poporul Liberiei năzuieşte spre pace şi bunăstare. Aspiraţiile lui sînt oglindite în oarecare măsură în orientarea guvernului spre o politică internă şi externă independentă. E semnificativ în acest sens faptul că Liberia a participat anul trecut la conferinţa de la Bandung.

In ianuarie, anul acesta, la invitaţia guvernului, în Liberia a sosit o delegaţie guvernamentală sovietică în frunte cu A. P. Volkov, preşedintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S. care a participat la solemnităţile organizate cu prilejul intrării oficiale în funcţiune a preşedintelui Liberiei, W. Tubman. In cadrul tratativelor cu delegaţia sovietică, preşedintele Tubman a declarat: „Noi iubim libertatea şi credem în principiile de neamestec în afacerile interne ale altor ţări. Credem în răbdare şi socotim că popoarele trebuie să şi construiască viaţa după iniţiative proprii".

Acest punct de vedere al preşedintelui Liberiei coincide cu principiile de bază ale politicii externe a tuturor ţărilor iubitoare de pace şi colaborare internaţională, care doresc lărgirea şi stabilirea de relaţii de prietenie cu toate popoarele lumii.

CONST. MACOVEI

—••○••—

Noutăţi despre tineretul lumii

45.000 de tineri sovietici vor pleca în Donbas

Comitetul Central al Comsomolului a hotărît să trimită în minele carbonifere din Donbas 45.000 de comsomolişti şi tineri.

Selecţionarea tinerilor muncitori, care urmează să se termine la 15 septembrie, va fi precedată de o vastă activitate.

Pentru această muncă se va da preferinţă tinerilor cetăţeni sovietici care lucrează în întreprinderile industriale sau care s-au demobilizat din armată, precum şi acelor care au absolvit studiile.

Tineretul sovietic dezvoltă legăturile cu tinerii din alte ţări

Tineretul sovietic întăreşte legăturile de prietenie cu tineretul din străinătate. Potrivit datelor furnizate de organizaţiile de tineret din U.R.S.S., în primul semestru al acestui an 39 de delegaţii ale tineretului sovietic au vizitat Anglia, Franţa, India, Danemarca, Finlanda şi alte ţări. In această perioadă U.R.S.S. a fost vizitată de 17 delegaţii de tineret din diferite ţări

Nu vrem să fim complici ai distrugerii omenirii!

— declară tinerii vestgermani, refuzînd să presteze serviciul militar obligatoriu

Serviciul militar este respins de majoritatea covîrşitoare a tineretului vest-german. Sub titlul „Răspunsurile contingentului 1955", ziarul „Süddeutsche Zeitung" care apare la München publică rezultatul unei anchete întreprinse în rîndurile tinerilor născuţi în 1937 care urmează să fie recrutaţi în curînd în noua armată vest-germană. Răspunsurile acestor tineri constituie un refuz net la adresa legii privind introducerea serviciului militar obligator adoptată de cele două Camere ale parlamentului de la Bonn. Motivele care îndeamnă tineretul vest-german să se pronunţe împotriva prestării serviciului militar sînt din cele mai felurite. Tînărul zugrav Rudolf Waldner a declarat, de pildă, că toţi cei care aprobă introducerea serviciului militar „se fac complici ai distrugerii omenirii într-un viitor război atomic". Frit Konigsbauer, montor de maşini, a declarat că şi-a văzut pentru ultima dată tatăl la vîrsta de 7 ani şi n-a uitat încă clipa în care a sosit o scrisoare cu conţinutul laconic... „căzut la Smolensk". „Nu există nici un fel de dovezi că cineva vrea în genere să ne atace", îşi explică atitudinea de refuz funcţionarul comercial Rudolf Klinger.

Potrivit relatărilor presei democrate germane, în ultimul timp — înainte şi după adoptarea legii cu privire la serviciul militar obligatoriu în Germania occidentală — au devenit vizibil mai frecvente cazurile de trecere în Republica Democrată Germană a tinerilor din Germania occidentală care nu vor să slujească în noul Bundeswehr.

In oraşul Rudolstadt (regiunea Gera) în prima jumătate a lunii iulie au sosit din Germania occidentală de două ori mai mulţi tineri decît în aceeaşi perioadă din luna trecută.

Studentul R. Wolner, care a venit în R. D. Germană din Bavaria, a declarat că legea cu privire la serviciul militar obligatoriu l-a determinat să se hotărască să treacă definitiv în R. D. Germană. Un tînăr locuitor din oraşul Dortmund, comerciantul F. Heimeier, a spus că a trecut în R. D. Germană pentru că nu vrea să slujească în armata vest-germană. Potrivit relatărilor presei, o locuitoare din Hamburg care a hotărît să trimită în R. D. Germană doi fii avînd vîrsta serviciului militar, a declarat: Ii trimit în Republica Democrată Germană deoarece nu vreau să aibă soarta fraţilor lor mai vîrstnici, care au căzut în timpul celui de al doilea război mondial.

In regiunea Leipzig au trecut în luna iunie din Germania occidentală aproximativ 550 de persoane, de două ori mai multe, decît în luna trecută; 40% dintre aceştia sînt tineri. In regiunea Magdeburg au sosit în aceeaşi perioadă 620 de cetăţeni din R. F. Germană, dintre care un mare număr de tineri.

Numeroase delegaţii ale Uniunii Internaţionale a Studenţilor vizitează ţările lumii, interesîndu-se de condiţiile de viaţă şi învăţătură ale tineretului studios. De curînd, o delegaţie U.I.S compusă din reprezentanţi ai Franţei, U.R.S.S., Marocului, R.P. Chineze şi Cehoslovaciei au vizitat R.D. Vietnam. Iată-i stînd de vorbă cu preşedintele Ho Şi Min.

Acţiuni care scad prestigiul S.U.A. în lume

— UN ARTICOL DIN „BORBA" —

BELGRAD 26 (Agerpres). — Ziarul „Borba" publică un articol consacrat dezbaterilor din senatul american referitoare la ajutorul militar american pentru Iugoslavia.

După ce apreciază atitudinea adoptată în această problemă de preşedintele Eisenhower care într-o scrisoare adresată liderilor republicani din Senat a subliniat că suspendarea ajutorului militar către Iugoslavia nu ar fi în interesul Statelor Unite, „Borba" scrie: „Hotărîrea Senatului american de a respinge propunerea de continuare a ajutorului militar pentru Iugoslavia dezvăluie trei tendinţe negative ale elementelor americane de dreapta. Prima a fost dezvăluită de William Randolph Hearst jr. care, în calitate de director al unei serii de ziare din trustul Hearst, a scris că ajutorul american trebuie acordat în viitor numai „prietenilor noştri anticomunişti", menţionînd pe Li Sîn Man, Cian Kai-Şi şi alte elemente similare. Aceasta este o tendinţă care urmăreşte ca ajutorul american să fie folosit pentru promovarea focarelor de dezordine din lume şi pentru intensificarea şi prelungirea războiului rece. Cea de a doua tendinţă a fost dezvăluită atunci cînd Knowland, Bridges şi alţi senatori de dreapta, pronunţîndu-se împotriva ajutorului acordat Iugoslaviei, s-au ridicat în acelaşi timp împotriva ajutorului pentru India, Egipt şi alte ţări care promovează politica de coexistenţă activă. Aceasta este o tendinţă de folosire a ajutorului american pentru străinătate ca mijloc de aliniere a statelor la politica de blocuri şi pentru a se exercita presiuni în baza lozincii discreditate „cu mine sau împotriva mea".

Membrii Congresului care se străduiesc să imprime un caracter negativ ajutorului american, scrie în încheiere „Borba", fac un serviciu foarte prost atît colaborării internaţionale cît şi prestigiului ţării lor în lume. Ei au fost avertizaţi în această privinţă de Walter George, preşedintele comisiei pentru Afacerile Externe a Senatului, care, după ce a citit mesajul lui Eisenhower împotriva acţiunii de suspendare a ajutorului militar pentru Iugoslavia, a declarat că pentru o astfel de acţiune Statele Unite îşi vor pierde prestigiul în lume".

Un gest în tonul „războiului rece"

CAIRO 26 (Agerpres). — In legătură cu hotărîrea guvernelor S.U.A. şi Angliei de a refuza Egiptului ajutor financiar pentru construirea barajului de la Asuan, presa asiatică şi din alte ţări îşi exprimă nemulţumirea faţă de politica urmată de cele două puteri occidentale în ce priveşte ţările slab dezvoltate.

Ziarul indian „Hindustan Times" scrie că hotărîrea guvernelor S.U.A. şi Angliei pare să fi fost dictată mai curînd „de mobilul politicii războiului rece" decît de motive de ordin economic. Ziarul caracterizează retragerea ofertei americano-engleze drept un fapt „necinstit" şi consideră că ar fi într-adevăr cu totul naiv ca Egiptul sau vreo altă ţară să mai acorde încredere promisiunilor de ajutor făcute de puterile occidentale.

Ziarele „Amrita Bazar Patrica" şi „Hitovada" sînt de părere că prestigiul Statelor Unite, şi aşa destul de scăzut în India, a primit o nouă lovitură în urma refuzului lor de a acorda ajutor Egiptului pentru construirea barajului de la Asuan. „Astfel, ţările asiatice se înstrăinează una după alta tot mai mult de Statele Unite", scrie „Hitovada".

Comentînd retragerea ofertei americane de finanţare a proiectului barajului de la Asuan, ziarul indonezian „Republik" afirmă că „este vădit că retragerea ajutorului american se bazează în primul rînd pe considerente politice". In ciuda tuturor avertismentelor date de Departamentul de Stat american, subliniază ziarul, Egiptul a acţionat în mod activ pentru extinderea zonei de pace.

Cui acordă credite S.U.A.

WASHINGTON 26 (Agerpres). La 25 iulie comisia mixtă a Congresului american a aprobat credite în valoare de 3.766.570.000 de dolari destinate programului de ajutorare pentru străinătate. Această sumă reprezintă cu peste 1 miliard de dolari mai puţin decît ceruse guvernul republican.

Pe de altă parte comisia mixtă a hotărît să aprobe amendamentul votat de senat pe baza căruia nu va putea fi acordat Iugoslaviei nici un fel de ajutor militar din creditele votate.

In acelaş timp comisia mixtă a aprobat suma de 50.000.000 de dolari pentru ajutorul „defensiv" acordat Spaniei.

În 24 de ore

OSLO. — La 25 iulie a. c. tov. Stelian Niţulescu a prezentat prinţului regent al Norvegiei, Olav, scrisorile sale de acreditare ca trimis extraordinar şi ministru plenipotenţiar al R.P.R. în Norvegia.

MOSCOVA. La 26 iulie s-a înapoiat la Moscova delegaţia P.C.U.S. alcătuită din tovarăşii M. A. Suslov, A. I. Kiricenko şi T. N. Ponomariov, care a participat la lucrările Congresului al XIV-lea al Partidului Comunist Francez.

CORFU. — Agenţia Taniug relatează că preşedintele R.P.F. Iugoslavia, Iosip Broz-Tito, împreună cu soţia şi persoanele care-l însoţesc au vizitat la 25 iulie oraşul Corfu. Oaspeţii iugoslavi au fost însoţiţi de regele Paul al Greciei şi de membrii familiei regale.

VARŞOVIA. La 25 iulie, în cursul celei de-a şasea zi a dezbaterilor celei de a 7-a plenare a C.C. al P.M.U.P., au luat cuvîntul tovarăşii Kole, Werfel, Stasiak, Jozwiak, Witold, Zarzycki, Hoffman, Jozef Kalinowski, Pawlak, Szyr, Klecha şi Mazur. Lucrările plenarei continuă.

PEKIN. După cum se anunţă din Cairo, primul ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.P. Chineze în Egipt, Cen Cia-hang, a prezentat scrisorile de acreditare preşedintelui Republicii Egipt, Gamal Abdel Nasser. In drum spre reşedinţa preşedintelui Nasser noul ambasador al R.P. Chineze în Egipt, însoţit de personalul ambasadei, a fost viu aclamat de mulţime.

SARATOV — La 25 iulie a sosit la Saratov la invitaţia Comitetului Executiv al Sovietului orăşenesc o delegaţie a Consiliului Municipal din oraşul englez Bristol. Delegaţia este condusă de J. Allen, lordul primar al oraşului Bristol.

LONDRA. — După cum anunţă corespondentul din Lussac (Rhodesia de Nord) al agenţiei Reuter, 200 de negri, muncitori la întreprinderile de transport din Lussac au declarat grevă. Greviştii protestează împotriva concedierii ilegale a unui şofer negru.

TAŞKENT. — In seara zilei de 25 iulie a sosit la Taşkent delegaţia Adunării Naţionale a Pakistanului, care se află în Uniunea Sovietică la invitaţia Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Conferinţa reprezentanţilor vamali ai unor ţări

BUDAPESTA 26 (Agerpres). — MTI transmite: Intre 19 şi 24 iulie a avut loc la Budapesta conferinţa reprezentanţilor vamali, ai serviciilor de frontieră şi căilor ferate din R. Cehoslovacă, R. P. Polonă, R. D. Germană, R.P.F. Iugoslavia, R. P. Romînă, R. P. Bulgaria şi R. P. Ungară. Scopul acestei conferinţe a fost de a promova intensificarea circulaţiei internaţionale a trenurilor între aceste ţări. Reprezentanţii statelor sus-menţionate au hotărît ca expedierea coletelor să se facă pe viitor în vagoane închise şi directe, astfel ca staţionările vagoanelor în gările de frontieră să fie reduse la minimum. Pe de altă parte, vor fi înfiinţate gări de frontieră comune, pentru a accelera trecerile de frontieră — în timp ce controlul paşapoartelor şi controlul vamal se va face în mers. Această nouă reglementare a trecerii frontierei va fi realizată pînă în vara anului 1957.

Delegaţia C.C. al P.M.R. s-a înapoiat de la Paris

Joi seara s-a înapoiat în Capitală venind din Franţa delegaţia Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn alcătuită din tovarăşii Gh. Apostol, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. şi I. Gh. Maurer, membru supleant al C.C. al P.M.R., membru al Prezidiului Academiei R.P.R. care a participat la lucrările celui de al 14-lea Congres al Partidului Comunist Francez.

Pe aeroport delegaţia a fost întîmpinată de tovarăşii Chivu Stoica, I. Chişinevschi, N. Ceauşescu, Ghizela Vass, activişti ai C.C. al P.M.R. (Agerpres)

Închiderea lucrărilor seminarului internaţional al tinerilor muncitori

TIMIŞ. — Joi au luat sfîrşit lucrările seminarului internaţional al tineretului muncitor, organizat de F.M.T.D. şi U.T.M. Tineri muncitori din Anglia, Belgia, R.P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, Danemarca, Elveţia, Finlanda, Franţa, R.D. Germană, R.F. Germană, Italia, R.P.R. şi Ungaria au discutat timp de 11 zile problemele în legătură cu viaţa tinerilor muncitori în uzină şi legăturile internaţionale între tinerii muncitori.

In încheierea lucrărilor, Enrico Goalandi, reprezentantul F.M.T.D., a subliniat că seminarul a constituit un minunat prilej pentru întărirea prieteniei dintre tinerii muncitori din diferite ţări. Vorbitorul a mulţumit tineretului romîn pentru posibilitatea dată participanţilor să petreacă zile minunate în frumoasa noastră ţară.

In numele U.T.M., Radu Constantin a felicitat pe participanţi, urîndu-le noi succese pentru îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă şi de muncă.

In încheiere participanţii au adoptat un comunicat de presă.

Primul spectacol al ansamblului de cîntece şi dansuri al Armatei Populare din R. P. Mongolă

Ansamblul de cîntece şi dansuri al Armatei Populare din Republica Populară Mongolă a inaugurat turneul pe care îl întreprinde în ţara noastră cu un spectacol care a avut loc joi seara la Teatrul de vară din Parcul de cultură şi odihnă „I. V. Stalin".

In numele militarilor forţelor noastre armate, artiştii mongoli au fost salutaţi de locotenent-colonel Gr. Răduică. Locotenent-colonel Namjeldorj a salutat pe primii spectatori romîni ai ansamblului şi a mulţumit pentru urările de succes care au fost adresate artiştilor mongoli.

Cei prezenţi au urmărit cu atenţie spectacolul care oglindeşte arta, folclorul, tradiţiile şi felul de viaţă al poporului mongol.

Sutele de oameni ai muncii, care au umplut marele amfiteatru pînă la ultimul loc, au aplaudat cu căldură pe artiştii sosiţi din îndepărtata Mongolie.

„Relaţiile de prietenie dintre India şi R.P.R."

Sub auspiciile Institutului romîn pentru relaţiile culturale cu străinătatea şi Uniunii Ziariştilor din R.P.R., ziaristul Raman Kelan Velayudhan, deputat în parlamentul indian, a vorbit joi seara la Casa Ziariştilor din Bucureşti, despre: „Relaţiile de prietenie dintre India şi R.P.R.".

La conferinţă au participat redactori-şefi ai ziarelor centrale, reprezentanţi ai I.R.R.C.S. şi numeroşi ziarişti din Capitală.

Au fost de faţă membri ai corpului diplomatic.

Scînteia tineretului — Sport — Scînteia tineretului

Reprezentativa de fotbal a U.R.S.S. a sosit în Israel

La 25 iulie a sosit în Israel echipa reprezentativă de fotbal a Uniunii Sovietice care va juca în ziua de 31 iulie cu reprezentativa Israelului meciul retur din cadrul preliminariilor turneului olimpic de fotbal. Fotbaliştilor sovietici li s-a făcut o primire călduroasă. Pe aeroport, în întîmpinarea sportivilor sovietici au venit reprezentanţi ai Ministerului Afacerilor Externe din Israel, membri ai federaţiei israeliene de fotbal, reprezentanţi ai Ligii pentru relaţiile de prietenie dintre Israel şi U.R.S.S., precum şi numeroşi amatori de sport.

După cum anunţă ziarele, toate biletele de intrare la meciul dintre echipele Uniunii Sovietice şi Israelului au fost vîndute. „Amatorii israelieni de sport — scrie ziarul „Al Hamişmar" — aşteaptă cu nerăbdare să urmărească jocul uneia dintre cele mai bune echipe reprezentative de fotbal din lume".

„Boxerii romîni într-un vizibil progres"

Echipa de box a oraşului Paris şi-a încheiat turneul întreprins în ţara noastră, plecînd spre patrie.

Cele două întîlniri de la Bucureşti şi Timişoara s-au terminat, după cum se ştie, cu victoria boxerilor romîni. Ele au constituit un prilej de verificare a posibilităţilor boxerilor noştri, un util schimb de experienţă cu amatorii francezi, care deşi învinşi, au lăsat o impresie bună prin calităţile lor tehnice şi dîrzenia cu care au luptat mai ales în meciul de la Timişoara. Inainte de plecare, un corespondent al „Agerpres" a stat de vorbă cu Raymond Fontaine, preşedintele Comitetului de box al oraşului Paris şi conducător al echipei franceze.

„Dintr-un bun început, a declarat Raymond Fontaine, trebuie să remarc că boxerii romîni, foarte combativi şi rapizi, posedă şi o tehnică destul de avansată. Mi-au plăcut în mod special Mircea Dobrescu, Constantin Dumitrescu şi Gheorghe Negrea, pe care îi pot clasa printre cei mai buni din Europa la categoriile lor. Cele două gale de la Bucureşti şi Timişoara au fost organizate ireproşabil. Stadionul Republicii, unde a avut loc întîlnirea dintre echipele capitalelor Franţei şi Romîniei, este de-a dreptul încîntător. De altfel eu am vizitat la Bucureşti mai multe stadioane ca „23 August", „Dinamo" şi altele. Toate sînt foarte bine utilate şi oferă condiţii optime pentru desfăşurarea competiţiilor sportive. Aşa după cum îmi povesteau unii dintre concetăţenii mei care au vizitat în ultimii ani Bucureştiul, acesta poate fi numit pe drept cuvînt un oraş al frumoaselor stadioane.

In timpul scurtei noastre şederi în ţara dv. ne-am bucurat de o primire cordială şi de o atenţie deosebită. Conducătorii sportului romînesc s-au preocupat pînă în cele mai mici amănunte pentru ca vizita echipei de box a Parisului în Romînia să fie cît mai plăcută. Am vizitat Snagovul, Valea Prahovei cu minunatele sale staţiuni de vacanţă şi recreaţie — Sinaia şi Buşteni".

Unul dintre arbitrii neutri ai întîlnirilor dintre boxerii romîni şi francezi, Thornton Larsen, preşedinte al Clubului de box „Redbergslids" din Goeteborg, a ţinut să remarce de asemenea competenţa cu care au fost organizate cele două reuniuni. Larsen a declarat că la Bucureşti a cunoscut un public entuziast şi că a fost impresionat de numărul mare de spectatori care vin la galele de box. „Dintre boxerii romîni, în vizibil progres faţă de anul 1954 cînd i-am văzut la Goeteborg, a declarat Larsen, mi-au plăcut Dumitru Gheorghiu, Gheorghe Fiat, Constantin Dumitrescu şi Negrea, care pot avea şanse frumoase la Jocurile olimpice de la Melbourne".

SPECTACOLE

CINEMATOGRAFE: Patria, Bucureşti, Grădina Progresul, Gh. Doja, Al. Sahia (sală şi grădină): Roşu şi Negru; **Magheru, V. Alecsandri, Infrăţirea, Elena Pavel** (sală şi grădina), **Doina, Arta** (sală şi grădină), **Coşbuc** (sală şi grădină): Iartă-mă; **Republica, Filimon Sîrbu** (sală şi grădină), **I. C. Frimu** (sală şi grădină), **8 Martie** (sală şi grădină), **T. Vladimirescu** (sala şi grădină), **Donca Simo, Libertăţii** (sală şi grădină): Contele de Monte Cristo (seria II); **Lumina, V. Roaită** (sală şi grădină), **Unirea** (sală şi grădină): Contele de Monte Cristo (seria I-a); **Central, 1 Mai** (sală şi grădină): Dragoste pierdută; **Victoria, Popular, 8 Mai:** Amanţii din Toledo, **Tineretului:** Covorul fermecat; **Maxim Gorki:** Peripeţiile bravului soldat Sweik; **Timpuri Noi:** Sărbătoarea poporului leton, Expoziţia industriei meşteşugăreşti indiene, După faptă şi răsplată, Dans ţigănesc şi Artiştii pădurii; **Alex. Popov:** Jan Hus; **Griviţa:** O sărutare furată; **Cultural:** Un pahar cu bere; **Const. David:** Mîine va fi prea tîrziu; **Carpaţi:** O aventură la castel; **Munca:** Serenada străzii; **Mioriţa:** Ali Baba şi cei 40 de hoţi; **Moşilor:** Chitarele dragostei; **23 August:** Accidentul; **Ilie Pintilie:** Maxim Minciună, **M. Eminescu:** Vagabondul (seria II-a), **Volga:** Poemul pedagogic; **N. Bălcescu** (sală şi grădină): Sarea pămîntului; **Olga Bancic** (sală şi grădină): Pe răspunderea mea; **Aurel Vlaicu:** Melodii nemuritoare.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
STAS — 3452 — 52